

Legea Privind măsurile antidumping, compensatorii și de salvagardare

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de aplicare a legii

Prezenta lege stabilește măsurile de protecție aplicabile importurilor care fac obiectul unui dumping ori sînt subvenționate de către țara de origine sau exportatoare, precum și importurilor care, prin cantitatea lor sau condițiile de livrare, cauzează prejudicii producătorilor autohtoni de produse similare ori direct competitive sau prezintă pericol de astfel de prejudicii.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

dumping - introducere a unui produs pe piață la un preț inferior valorii sale normale dacă prețul de export al acestui produs, în momentul exportului dintr-o țară în alta, este inferior prețului comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru un produs similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare;

subvenție - acordare de către autoritățile publice, direct sau indirect, a unor contribuții financiare agenților economici pentru a rentabiliza activitatea de export;

taxă antidumping - taxă specială percepută la importul unor produse la prețuri mai mici decît valoarea lor normală în țara exportatoare la momentul importului;

taxă compensatorie - taxă specială percepută în scopul neutralizării oricărei contribuții financiare acordate, direct sau indirect, pentru a stimula producerea sau exportul unui produs;

măsuri de salvagardare - măsuri aplicate în cazul în care un produs este importat în cantități și/sau în condiții care cauzează sau pot cauza un prejudiciu grav ramurii industriei naționale;

țară exportatoare - de regulă, țara de origine a produsului. Dar poate fi și o țară intermediară, cu excepția cazurilor cînd produsele doar tranzitează țara menționată sau acestea nu sînt fabricate în această țară, sau cînd nu există un preț comparabil pentru produsele respective în această țară;

ramură a industriei naționale - producătorii autohtoni de produse similare luați în ansamblu sau aceia dintre ei ale căror producții cumulate constituie o parte majoră a producției naționale totale a acestor produse;

valoarea normală - valoare constituită din prețul efectiv plătit sau de plătit pentru un produs similar, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către consumatorii independenți în țara exportatoare;

marjă de dumping - diferența dintre prețul de export și valoarea normală a produsului investigat;

prejudiciu - dacă nu se specifică altfel, prejudiciu, important sau grav, cauzat unei ramuri a industriei naționale ori pericol de un astfel de prejudiciu, ori o întârziere considerabilă în înființarea unei ramuri a industriei naționale;

produs investigat - produsul care constituie obiectul unei investigații;

produs similar - produs identic sau alt produs care, fără a fi identic cu produsul investigat, are caracteristici asemănătoare cu cele ale produsului investigat, aceleași funcții și capacitatea de a fi interschimbabil din punct de vedere comercial. La determinarea caracterului similar al produsului, se iau în considerare asemenea factori cum sînt calitatea și reputația produsului, existența unei mărci de fabrică sau de comerț;

părți interesate:

- exportatorul sau producătorul străin, sau importatorul produsului investigat ori asociație comercială sau de afaceri ai cărei membri, în marea lor majoritate, sînt producători, exportatori sau importatori ai produsului investigat;

- guvernul țării exportatoare,

- producătorul unui produs similar din Republica Moldova ori asociație comercială sau de afaceri ai cărei membri, în marea lor majoritate, fabrică produse similare în Republica Moldova;

autoritate de investigare - autoritate a administrației publice din Republica Moldova, responsabilă de elaborarea, reglementarea și supravegherea măsurilor antidumping, compensatorii și de salvagardare.

Capitolul II. MĂSURI ANTIDUMPING

Articolul 3. Principii generale

(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care constituie obiectul unui dumping în cazul în care se cauzează un prejudiciu producătorilor autohtoni, iar între dumping și prejudiciul respectiv există o legătură de cauzalitate.

(2) Un produs constituie obiectul unui dumping numai în cazul în care prețul de export al acestuia, la introducerea lui în Republica Moldova, este inferior prețului practicat, în cadrul unor operațiuni comerciale normale, pentru un produs similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare.

Articolul 4. Determinarea dumpingului

(1) Dacă exportatorul nu produce și nici nu vinde în țara exportatoare un produs similar, valoarea normală a acestuia va fi determinată în baza prețurilor altor vânzători sau producători. Prețurile tranzacțiilor dintre părțile presupuse a fi asociate sau care au încheiat un aranjament de compensație nu vor fi considerate ca fiind prețuri uzuale în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu vor fi luate în considerare la determinarea valorii normale, cu excepția cazurilor când se stabilește că aceste prețuri nu sînt afectate de relațiile existente.

(2) Vânzările unui produs similar, destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare, vor fi considerate drept o cantitate suficientă pentru determinarea valorii normale dacă ele vor reprezenta cel puțin 5 la sută din totalul vânzărilor produsului investigat în Republica Moldova. Poate fi acceptat și un procent mai redus al vânzărilor în cazul în care acest procent al vânzărilor constituie o pondere suficientă pentru a permite o comparație adecvată.

(3) În cazul în care produsul similar nu se vinde pe piața internă a țării exportatoare în cadrul operațiunilor comerciale normale sau când vânzările acestuia sînt ne semnificative, sau când, datorită situației specifice de pe piața internă a țării exportatoare, asemenea vânzări nu permit o comparație adecvată, valoarea normală a produsului similar va fi determinată:

a) în baza costurilor de producție din țara de origine, majorate cu o sumă rezonabilă pentru cheltuielile de comercializare, generale și de administrare și cu suma profitului; sau

b) în baza prețurilor de export către o țară terță corespunzătoare, utilizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

(4) Vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o țară terță la prețuri inferioare costurilor de producție (fixe sau variabile) pe unitate de produs, majorate cu cheltuielile de comercializare, generale și de administrare, vor fi calificate, datorită nivelului prețurilor, drept abateri de la condițiile

derulării operațiunilor comerciale normale și nu vor fi luate în considerare la determinarea valorii normale doar în cazurile când aceste vânzări s-au practicat, în cadrul unei perioade îndelungate, în volume substanțiale și la prețuri care nu asigură recuperarea tuturor costurilor într-un termen rezonabil.

Dacă, la momentul vânzării, prețurile sînt inferioare costurilor pe unitate de produs, dar sînt superioare costurilor medii ponderate pe unitate de produs în perioada pentru care se efectuează investigația, se va considera că aceste prețuri permit acoperirea costurilor într-un termen rezonabil.

Perioada îndelungată va ține, de regulă, un an, dar nu mai puțin de 6 luni.

Vînzările sub costurile pe unitate de produs sînt realizate în cantități substanțiale atunci cînd autoritatea de investigare stabilește că media ponderată a prețului de vînzare este mai mică decît media ponderată a costului pe unitate de produs sau că volumul vînzărilor sub costurile pe unitate de produs reprezintă cel puțin 20 la sută din volumul vînzărilor luate în considerare la determinarea valorii normale.

(5) De regulă, costurile vor fi calculate pe baza înregistrărilor de evidență păstrate de partea investigată, cu condiția ca aceste înregistrări să fie făcute conform principiilor de contabilitate general acceptate în țara exportatoare și să reflecte veridic costurile aferente fabricării și vînzării produsului investigat.

Probele prezentate privind repartizarea corectă a costurilor vor fi luate în considerare dacă tipul respectiv de repartizare a fost aplicat în mod tradițional. În lipsa unei metode mai potrivite, se va da preferință repartizării costurilor în baza volumului de vînzări. Dacă nu se va specifica repartizarea costurilor potrivit reglementărilor prezentei părți, acestea vor fi ajustate în funcție de costurile nonrambursabile prevăzute pentru producția viitoare și/sau curentă.

Dacă, într-un anumit interval al perioadei de recuperare, costurile au fost afectate de folosirea unor noi tehnologii de extindere a producției, ce au comportat investiții suplimentare substanțiale, și de nivelul scăzut de utilizare a capacităților de producție, ca rezultat al operațiunilor de inițiere desfășurate în perioada de investigare, costurile medii corespunzătoare operațiunilor de inițiere vor fi cele aplicate, potrivit regulilor de repartizare a costurilor menționate mai sus, la sfîrșitul unei astfel de faze și vor fi incluse, la nivelul corespunzător perioadei respective, în costurile medii ponderate menționate la alin.(4) partea 2. Durata operațiunilor de inițiere va fi determinată în dependență de situațiile în care se află producătorul sau exportatorul în cauză, dar nu va depăși porțiunea inițială rezonabilă a perioadei de recuperare a costurilor. Pentru ajustarea costurilor aplicabile în perioada de investigare, se va lua în considerare informația referitoare la perioada operațiunilor de inițiere, ce depășește perioada de investigare, cu condiția că această informație a fost

transmisă pînă la vizita de verificare și într-un termen de 3 luni de la inițierea investigației.

(6) Sumele cheltuielilor de comercializare, generale și de administrare și sumele profiturilor se vor determina pe baza datelor reale privind fabricarea și vânzările produsului similar, desfășurate în cadrul unor operațiuni comerciale normale, de către exportatorul sau producătorul investigat. Dacă cheltuielile în cauză nu vor putea fi determinate în acest mod, ele se vor calcula în baza:

a) mediei ponderate a cheltuielilor reale aferente fabricării și vânzărilor produsului similar pe piața internă a țării de origine, calculate pentru ceilalți exportatori sau producători investigați;

b) cheltuielilor reale aferente fabricării și vânzărilor aceleiași categorii generale de produse realizate de exportatorul sau producătorul în cauză pe piața internă a țării de origine, în cadrul operațiunilor comerciale normale;

c) oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma astfel stabilită a profitului să nu depășească profitul realizat, de regulă, de alți exportatori sau producători prin vânzările de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.

(7) În cazul în care importurile provin din țări ce nu au o economie de piață, valoarea normală va fi determinată în baza prețului ori valorii construite a produsului similar

dintr-o țară terță cu economie de piață ori a prețului de export dintr-o astfel de țară terță către alte țări, iar dacă stabilirea unor asemenea repere nu este posibilă - în baza unui alt criteriu rezonabil, inclusiv a unui preț efectiv plătit sau de plătit pentru un produs similar pe piața Republicii Moldova, corect ajustat, în caz de necesitate, cu o marjă rezonabilă de profit.

Țara terță de referință cu economie de piață va fi selectată într-un mod rezonabil, luîndu-se în considerare orice informație relevantă și disponibilă la momentul selectării. Se va ține cont, de asemenea, de limitele de timp. Dacă va fi posibil, se va selecta o țară terță cu economie de piață supusă unei investigații similare.

Părțile implicate în investigație vor fi informate, de îndată după inițierea acesteia, despre o eventuală selectare a unei țări de referință cu economie de piață, acordîndu-li-se 10 zile pentru comentarii.

(8) Prețul de export va fi prețul efectiv plătit sau de plătit pentru un produs vîndut pentru a fi exportat în Republica Moldova.

(9) Atunci cînd nu există un preț de export sau cînd autoritatea de investigare consideră că există o asociere sau un aranjament de compensație între exportator și importator sau o țară terță ori cînd, din alte motive, prețul efectiv plătit pentru produsul vîndut la export nu poate servi ca preț de referință, prețul de export poate fi construit pe baza prețului la care produsul importat este vîndut pentru prima oară unui cumpărător independent sau, dacă produsul nu este revîndut unui cumpărător independent ori nu este revîndut în starea în care el a fost importat, pe orice altă bază rezonabilă.

În astfel de cazuri, vor fi operate ajustări ale tuturor cheltuielilor, inclusiv ale taxelor și impozitelor plătite între import și revînzare, și ale profiturilor cîpătate. Aceste cheltuieli vor include toate cheltuielile suportate în condiții normale de către un importator și plătite de orice partener care desfășoară activități în Republica Moldova sau în străinătate și care deține un contract de asociere sau un aranjament de compensație cu importatorul sau exportatorul.

Vor fi supuse ajustărilor cheltuielile de transport, de asigurare, de manipulare și de încărcare-descărcare, costurile auxiliare, taxele vamale, taxele antidumping și alte taxe de plătit în Republica Moldova și suma rezonabilă a cheltuielilor generale și a profiturilor, precum și toate comisioanele plătite în mod uzual sau care au fost convenite.

(10) Între prețul de export și valoarea normală se va face o comparație echitabilă. Această comparație va fi realizată la același nivel comercial și pentru vînzările efectuate la date cît mai apropiate. Dacă valoarea normală și prețul de export stabilite nu se află la același nivel de comparație, în fiecare caz aparte se va ține cont, în mod corespunzător, de diferențele ce afectează comparabilitatea prețurilor, inclusiv de diferențele dintre condițiile de vînzare, taxare, nivelurile comerciale, cantitățile și caracteristicile fizice. Ajustările se vor efectua astfel încît să se excludă orice dublare în special în ce privește reducerile, rabaturile, cantitățile și nivelul comercial. Dacă condițiile se îndeplinesc, se vor ajusta următorii factori:

a) caracteristicile fizice. Se va efectua o ajustare pentru diferențele în caracteristicile fizice ale produsului investigat. Suma ajustării va corespunde unei estimări rezonabile a diferenței valorii de piață;

b) taxele de import și taxele indirecte. Se va efectua o ajustare a valorii normale cu o sumă corespunzătoare oricărei taxe de import sau taxe indirecte aplicate produsului similar și materialelor încorporate în acesta, destinate consumului în țara exportatoare, dacă astfel de taxe nu sînt aplicate sau sînt restituite pentru produsul exportat în Republica Moldova;

c) reducerile, rabaturile și cantitățile. Se va efectua o ajustare pentru diferențele vizînd sumele reducerilor și ale rabaturilor, inclusiv cele acordate pentru diferențele în cantități, dacă se va constata că aceste sume sînt determinate corect și sînt direct legate de vînzările vizate. De asemenea, se va putea face o ajustare pentru reducerile și rabaturile amînate dacă reclamația se va întemeia pe o practică consecventă în perioadele anterioare, incluzînd îndeplinirea condițiilor de calificare pentru reduceri sau rabaturi;

d) nivelul de comerț. Se va efectua o ajustare pentru diferențele vizînd nivelurile de comerț, inclusiv pentru orice diferențe care pot apărea în vînzările producătorului originar al utilajului, dacă se va demonstra, cu referire la rețeaua de distribuție a ambelor piețe, că prețul de export (inclusiv prețul de export construit) reprezintă un nivel de comerț diferit față de valoarea normală și că diferența care a afectat comparabilitatea prețurilor a fost determinată de diferențe consecvente și distincte în funcțiile și prețurile vînzătorului la diferite niveluri de comerț pe piața internă a țării exportatoare. Suma ajustării va corespunde unei estimări rezonabile a diferenței valorii de piață;

e) cheltuielile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare-descărcare și costurile auxiliare. Se va efectua o ajustare pentru diferențele vizînd costurile direct legate de transmiterea produsului în cauză din încăperile exportatorului către un cumpărător independent atunci cînd astfel de costuri vor fi incluse în prețul impus. Aceste costuri vor viza transportarea, asigurarea, manipularea, încărcarea-descărcarea și costurile auxiliare;

f) ambalajul. Se va efectua o ajustare pentru diferențele vizînd cheltuielile de ambalare a produsului investigat;

g) creditarea. Se va efectua o ajustare pentru diferențele de costuri legate de acordarea oricărui credit pentru vînzările investigate, cu condiția că acest factor va fi luat în considerare la formarea prețului impus;

h) costurile postvînzare. Se va efectua o ajustare pentru diferențele privind costurile legate direct de obținerea unor garanții, a asistenței tehnice și a serviciilor prevăzute de legislație și/sau în contractul de vînzare;

i) comisioanele. Se va efectua o ajustare pentru diferențele în rata comisionului legate de vînzările investigate;

j) convertiri valutare. În situația cînd comparația de preț va necesita o convertire valutară, această convertire se va efectua utilizîndu-se cursul de schimb la data vînzării, cu condiția ca, atunci cînd o astfel de vînzare de valută străină pe piețele în termen (forward) va fi direct legată de vînzarea investigată la export, să se utilizeze

cursul de schimb practicat pentru vânzarea în termen (forward). De regulă, data vânzării se va considera data facturii, dar se poate folosi și data contractului, a comenzii sau confirmării comenzii, dacă acestea stabilesc cu o mai mare precizie condițiile vânzării. Fluctuațiile cursurilor de schimb vor fi ignorate și exportatorilor li se vor acorda 60 de zile pentru a-și ajusta prețurile la export, ținând seama de modificările durabile ale cursului de schimb, înregistrate în perioada de investigare.

(11) Valoarea ajustării se calculează pe baza datelor relevante din perioada de investigare sau din perioada ultimului exercițiu financiar disponibil. Nu se va ține cont de solicitările de ajustare având o influență neglijabilă asupra prețului sau valorii tranzacției respective, cum ar fi influențele sub 0,5 la sută din prețul sau din valoarea tranzacției.

(12) Existența marjelor de dumping în perioada de investigare se va stabili, de regulă, pe baza:

a) comparării valorii normale individuale cu prețul individual pentru fiecare tranzacție de export către Republica Moldova; ori

b) comparării mediei ponderate a valorii normale cu media ponderată a prețului pentru toate tranzacțiile de export către Republica Moldova.

În cazul în care nu se vor putea aplica metodele specificate la lit.a) și b), se va folosi compararea mediei ponderate a valorii normale cu prețurile tuturor tranzacțiilor de export individuale către Republica Moldova. O valoare normală, stabilită pe baza unei medii ponderate, poate fi comparată cu prețurile tuturor tranzacțiilor de export individuale către Republica Moldova dacă, în funcție de configurația lor, prețurile de export ale diverșilor cumpărători se vor deosebi substanțial și metodele specificate la lit.a) și b) nu vor reflecta pe deplin dumpingul practicat.

Prevederile prezentului alineat nu vor împiedica utilizarea eșantioanelor în conformitate cu art.19.

(13) În cazul în care marjele de dumping variază, se va stabili marja medie ponderată.

Articolul 5. Determinarea prejudiciului

(1) Determinarea prejudiciului se va baza pe probe pozitive și va include o examinare obiectivă:

a) a volumului importurilor care constituie obiectul unui dumping și a efectului importurilor de dumping asupra prețurilor produselor similare pe piața Republicii Moldova; și

b) a impactului importurilor de dumping asupra ramurii industriei naționale.

(2) În ceea ce privește volumul importurilor de dumping, se va examina dacă a existat o majorare semnificativă a acestora în expresie absolută sau în raport cu producția sau consumul din Republica Moldova. În ceea ce privește efectul importurilor de dumping asupra prețurilor, se va examina dacă în aceste importuri a existat o importantă subcotare a prețurilor în raport cu prețurile unor produse similare ale ramurii industriei naționale sau dacă, într-un alt mod, importurile în cauză au avut ca efect scăderea considerabilă a prețurilor sau împiedicarea substanțială a creșterii prețurilor care s-ar fi produs în lipsa subcotării. Nici unul și nici mai mulți factori de acest gen nu vor constitui, în mod necesar, un temei pentru stabilirea unei aprecieri definitive.

(3) În cazul în care importurile provenite din mai multe țări vor constitui simultan obiectul unor investigații antidumping, se va recurge la o evaluare cumulativă a efectelor acestor importuri numai dacă se va constata că:

a) marja de dumping, stabilită în legătură cu importurile provenite din fiecare țară, este superioară nivelului minim (*de minimis*) definit la art.11 alin.(2), iar volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și

b) evaluarea cumulativă a efectelor acestor importuri este oportună în legătură cu condițiile de concurență dintre produsele importate și cu condițiile de concurență între produsele importate și produsele autohtone similare.

(4) Examinarea impactului importurilor de dumping asupra ramurii respective a industriei naționale va include evaluarea: tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei ramuri, inclusiv faptul că ramura va necesita un răstimp pentru a-și reveni după prejudiciul cauzat de efectele dumpingului precedent sau ale subvenției precedente, mărimii marjei de dumping existente, diminuării efective sau potențiale a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor, a utilizării capacităților; factorilor care afectează prețurile pieței din Republica Moldova; efectelor negative, reale sau potențiale, asupra fluxului de lichidități, asupra stocurilor, forței de muncă, salariilor, ritmului de dezvoltare, posibilității de atragere a capitalului sau investițiilor. Această listă nu este completă și nici unul și nici mai mulți factori de acest gen nu vor constitui, în mod necesar, un temei pentru stabilirea unei aprecieri definitive.

(5) În baza tuturor probelor prezentate în legătură cu alin.(1), se va demonstra că importurile de dumping cauzează prejudicii în sensul prezentei legi. Aceasta înseamnă, în special, o demonstrare a faptului că volumul importului și/sau nivelurile de prețuri, determinate conform alin.(2), au avut un impact negativ asupra ramurii

industrii naționale, precum acesta este evaluat la alin.(4), și că proporțiile acestui impact permit clasificarea lui drept prejudiciu grav.

(6) Pe lângă importurile de dumping care prejudiciază ramura industriei naționale, vor fi examinați și alți factori cunoscuți pentru ca prejudiciul cauzat de aceștia să nu fie atribuit importurilor de dumping în înțelesul alin.(5). Factorii relevanți, în acest sens, includ, printre altele, volumul și prețurile importurilor care nu sînt efectuate la prețuri de dumping, diminuarea cererii sau modificarea configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor străini și autohtoni și concurența dintre aceștia, dezvoltarea tehnologiei, activitatea de export și productivitatea ramurii industriei naționale.

(7) Efectul importurilor de dumping se va evalua în raport cu producția produsului similar de către ramura industriei naționale în cazul în care datele disponibile permit identificarea acestei producții pe baza unor criterii ca procesul de producție, vânzările și profiturile producătorilor. Dacă nu este posibilă identificarea acestei producții, efectele importurilor de dumping vor fi evaluate prin examinarea producției unui grup sau a unei serii cît mai înguste de produse care includ produsul similar, pentru care pot fi furnizate datele necesare.

(8) Determinarea pericolului de prejudiciu grav se va face pe bază de fapte, dar nu numai pe bază de presupuneri, ipoteze sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar genera o situație în care dumpingul poate cauza un prejudiciu trebuie să fie clar prevăzută și iminentă.

La determinarea pericolului de prejudiciu grav, se vor lua în considerare următorii factori:

a) ritmul semnificativ de creștere pe piața Republicii Moldova a importurilor care constituie obiectul unui dumping, indicînd probabilitatea unei creșteri substanțiale a acestora;

b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și considerabilă a capacităților exportatorului, fapt care indică probabilitatea unei sporiri substanțiale a exporturilor de dumping către Republica Moldova, ținîndu-se cont de existența altor piețe de export capabile să absoarbă exporturile suplimentare;

c) intrarea importurilor la prețuri care ar putea reduce considerabil prețurile sau împiedica creșterea lor, sporind astfel probabilitatea creșterii cererii de noi importuri; și

d) stocurile produsului.

Nici unul din acești factori luați separat nu poate constitui, în mod necesar, temei pentru stabilirea unei aprecieri definitive, totalitatea lor însă va conduce la concluzia că alte exporturi care constituie obiectul unui dumping sînt iminente și că, dacă nu se vor lua măsuri de protecție a pieței interne, se va cauza un prejudiciu grav ramurii industriei naționale.

Articolul 6. Definirea ramurii industriei naționale

(1) În completarea definiției de la articolul 2, în cazul în care producătorii autohtoni sînt legați cu exportatorii sau importatorii ori sînt ei înșiși importatori ai produsului care ar putea constitui obiectul unui dumping, noțiunea de ramură a industriei naționale poate fi interpretată ca desemnînd restul producătorilor.

(2) În cazuri excepționale, piața Republicii Moldova poate fi împărțită, în ceea ce privește producția respectivă, în două sau mai multe segmente de piață, iar producătorii din interiorul fiecărui segment pot fi considerați ca reprezentînd o ramură distinctă a industriei naționale dacă:

a) producătorii dintr-un astfel de segment vînd, în totalitate sau aproape în totalitate, producția lor pe acest segment de piață; și

b) cererea de pe acest segment de piață nu este satisfăcută la un nivel suficient de către producătorii produsului investigat din celelalte părți ale Republicii Moldova.

În aceste condiții, se va putea constata existența unui prejudiciu chiar și atunci cînd acesta nu a afectat cea mai mare parte a ramurii industriei naționale, cu condiția ca pe un segment de piață izolat să existe o concentrare a importurilor care constituie obiectul unui dumping și ca aceste importuri să prejudicieze producătorii totalității sau cvasitotalității producției în interiorul acestui segment de piață.

(3) În sensul alin.(1), producătorii vor fi considerați ca fiind legați cu exportatorii sau importatorii numai în cazul cînd:

a) unul dintre ei îl controlează pe celălalt, direct sau indirect;

b) ambii sînt controlați, direct sau indirect, de o terță persoană; sau

c) împreună controlează, direct sau indirect, o terță persoană.

Prevederile prezentului alineat se aplică cu condiția că există motive pentru a se crede sau presupune că efectul acestei relații este de natură să impună producătorului în cauză un comportament diferit de cel al producătorilor nelegați. Se va considera că o persoană o controlează pe alta atunci cînd prima este în măsură să exercite asupra celeilalte o constrîngere sau o direcționare juridică sau operațională.

(4) Atunci cînd prin ramură a industriei naționale se înțeleg producătorii dintr-o anumită zonă, exportatorilor li se va acorda posibilitatea de a-și oferi angajamentele, conform art. 10, în ceea ce privește zona în cauză. În asemenea cazuri, la evaluarea măsurilor de interes național, se va ține cont în măsură mai mare de interesele zonei respective. Dacă nu se oferă de îndată un angajament adecvat sau dacă s-au creat situațiile specificate la art.10 alin.(5) și (6), taxa antidumping, provizorie sau definitivă, poate fi aplicată la scara întregii țări. În astfel de cazuri, dacă acest lucru este practic posibil, taxele se pot aplica limitat unor anumiți producători sau exportatori.

Articolul 7. Inițierea procedurilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, orice asocieră fără personalitate juridică, care acționează în numele unei ramuri a industriei naționale ce se consideră prejudiciată sau amenințată de un import ce constituie obiectul unui dumping și deține probe privind existența, nivelul și efectele acestui dumping, poate depune o cerere scrisă de inițiere a unei investigații. Cererea se consideră depusă de la data primirii ei de către autoritatea de investigare. Autoritatea de investigare trebuie să înregistreze cererea și să-i remită reclamantului o confirmare de primire a acesteia.

(2) Cererea va conține probe suficiente privind existența unui dumping și a prejudiciului, precum și a unei legături de cauzalitate între un dumping presupus și un prejudiciu presupus. Cererea va include informații privind:

a) identitatea reclamantului, volumul și valoarea producției naționale a produsului similar. În cazul în care cererea va fi prezentată în numele unei ramuri a industriei naționale, se va preciza ramura industriei în numele căreia se depune cererea, enumerîndu-se toți producătorii (asociațiile de producători) autohtoni ai produsului similar, cu descrierea volumului și valorii producției naționale a produsului similar ce revine acestor producători;

b) descrierea completă a produsului presupus a constitui obiectul unui dumping, numele țării (țărilor) de origine sau exportatoare în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și lista persoanelor care importă produsul investigat;

c) prețurile de vânzare ale produsului pe piața internă a țării (țărilor) de origine sau exportatoare ori, dacă este cazul, prețurile la care își vinde produsul țara (țările) de origine sau exportatoare în una sau mai multe țări și valoarea construită a produsului, prețurile de export sau, dacă este cazul, prețurile la care produsul este pentru prima dată revîndut unui cumpărător independent din Republica Moldova;

d) evoluția volumului importurilor presupuse a constitui obiectul unui dumping, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Republicii

Moldova și impactul acestor importuri asupra ramurii industriei naționale, demonstrate pe baza factorilor și indicilor corespunzători menționați la art.5 alin.(2) și (4), care influențează starea acestei ramuri.

(3) Autoritatea de investigare va verifica exactitatea și caracterul adecvat al probelor prezentate în cerere pentru a determina dacă există suficiente temeiuri pentru inițierea investigației.

(4) O investigație va fi inițiată numai dacă, în baza examinării gradului de susținere sau de respingere a acestei cereri de către producătorii autohtoni ai produsului similar, se va stabili că cererea a fost depusă de o ramură a industriei naționale sau în numele acesteia. Cererea se va considera depusă de o ramură a industriei naționale sau în numele acesteia dacă este susținută de către producătorii autohtoni ale căror producții cumulate reprezintă mai mult de 50 la sută din producția totală a produsului similar fabricat de acea parte a ramurii industriei naționale care și-a exprimat sprijinul sau opoziția față de cerere. Însă investigația nu se va iniția dacă producătorii autohtoni care susțin în mod expres cererea vor reprezenta mai puțin de 25 la sută din producția totală a produsului similar fabricată de ramura industriei naționale.

(5) Pînă la luarea deciziei de inițiere a investigației solicitate, autoritatea de investigare va evita să facă publică cererea în cauză. Totuși, după primirea unei asemenea cereri corect perfectate și înainte de a proceda la inițierea investigației, ea va informa despre aceasta guvernul țării de origine sau exportatoare.

(6) Pentru a decide în privința oportunității inițierii investigației, probele privind dumpingul și prejudiciul vor fi examinate simultan. Cererea va fi respinsă dacă nu vor exista probe suficiente pentru inițierea investigației, care ar demonstra clar existența atât a unui dumping, cit și a unui prejudiciu. Procedurile nu vor fi inițiate contra acelor țări ale căror importuri reprezintă pe piața Republicii Moldova o pondere mai mică de 1 la sută dacă aceste țări dețin, în totalitate, o cotă mai mică de 3 la sută din consumul național.

(7) Cererea poate fi retrasă pînă la demararea investigației, caz în care procedura va fi închisă, cu condiția ca închiderea investigației să fie în interesul Republicii Moldova.

(8) Dacă autoritatea de investigare este în posesia unor probe suficiente ale existenței atât a unui dumping, cât și a unui prejudiciu pentru o ramură a industriei naționale, precum și a legăturii de cauzalitate între aceștia, ea poate iniția independent o investigație chiar și în lipsa unei cereri.

(9) În cazul în care autoritatea de investigare consideră că există suficiente probe pentru a justifica demararea unei investigații, ea inițiază această procedură în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii, publicînd avizul respectiv în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Dacă probele nu sînt suficiente, reclamantul va fi înștiințat despre aceasta în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii la autoritatea de investigare.

(10) Avizul privind inițierea investigației va determina produsul și țările implicate, va conține un rezumat al informațiilor primite și va prevedea că toate informațiile utile trebuie comunicate autorității de investigare, va stabili termenele în care părțile interesate își pot face cunoscute, în scris, punctele lor de vedere sau pot cere să fie audiate conform art.8 alin.(3).

(11) Autoritatea de investigare înștiințează oficial exportatorii și importatorii implicați, reprezentanții țărilor exportatoare și reclamantii despre inițierea procedurii.

(12) O investigație antidumping nu va afecta procedurile de vămuire a produsului presupus a constitui obiectul unui dumping.

Articolul 8. Investigația antidumping

(1) Investigația antidumping va urmări simultan determinarea existenței atît a dumpingului, cît și a prejudiciului. Selectarea perioadei de investigare se va face astfel încît orizontul de investigare să acopere o perioadă, nemijlocit anterioară inițierii investigației, de cel puțin 6 luni. De regulă, informațiile care se referă la o perioadă ulterioară investigației nu se iau în considerare.

(2) Părților cărora li se expediază chestionare pentru o investigație antidumping li se vor acorda cel puțin 30 de zile pentru răspuns. Termenul completării chestionarului va începe să curgă din ziua primirii chestionarului, adică la expirarea unei săptămîni din ziua expedierii acestuia exportatorului sau reprezentanței diplomatice corespunzătoare a țării exportatoare. Acest termen poate fi prelungit cu 30 de zile, ținîndu-se cont de termenul-limită al investigației, cu condiția ca partea interesată să motiveze extinderea perioadei prin circumstanțe deosebite.

(3) Autoritatea de investigare poate audia părțile interesate în cazul în care ele au solicitat aceasta în termenul fixat în avizul publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, demonstrînd că sînt realmente părți interesate care vor fi afectate de rezultatele procedurii de investigare și că există motive deosebite pentru a fi audiate.

(4) Autoritatea de investigare, la cererea părților care s-au manifestat conform art.7 alin.(10), le oferă posibilitatea de a se întîlni cu părți avînd interese opuse pentru confruntarea opiniilor divergente și a argumentelor negatoare. La acordarea unei asemenea posibilități trebuie să se țină cont de necesitatea păstrării confidențialității

informațiilor și de asentimentul părților în acest sens. Nici o parte nu este obligată să asiste la astfel de întâlniri, iar absența nu-i va prejudicia în nici un fel cauza. Informațiile orale, prezentate în conformitate cu prevederile prezentului alineat, vor fi luate în considerare doar în cazul când părțile le vor reproduce ulterior în scris.

(5) Reclamanții, importatorii, exportatorii și asociațiile lor reprezentative, organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor care s-au manifestat conform art.7 alin.(10), precum și reprezentanții țării exportatoare vor putea, în baza unei cereri, să ia cunoștință de toate informațiile prezentate de părți (cu excepția documentelor interne perfectate de autoritățile Republicii Moldova), relevante pentru completarea dosarelor lor și care, nefiind confidențiale în sensul art.21, se utilizează în cadrul investigației. Părțile în cauză pot să-și expună punctele de vedere asupra acestor informații și comentariile lor vor putea fi luate în considerare dacă vor fi suficient argumentate.

(6) Cu excepția cazurilor stipulate la art.20, informațiile furnizate de părțile interesate, pe care se bazează constatările, se vor verifica, pe cât este posibil, în ceea ce privește exactitatea lor.

(7) O investigație este definitivată fie prin închiderea ei, fie prin pronunțarea deciziei de introducere a unei taxe antidumping. De regulă, investigația va fi definitivată în termen de un an de la data inițierii. În cazurile prevăzute la art.10 și 11, investigația va fi definitivată în termen de 15 luni de la data inițierii.

Articolul 9. Măsurile antidumping provizorii

(1) Măsurile antidumping provizorii pot fi aplicate dacă procedurile au fost inițiate conform art. 7, s-a publicat avizul respectiv și părților interesate li s-au oferit posibilități adecvate pentru a-și prezenta informațiile și a-și expune punctul de vedere și dacă, printr-o determinare preliminară, s-a stabilit cu certitudine existența unui dumping și a prejudiciului cauzat de acesta ramurii industriei naționale. Măsurile provizorii vor fi introduse numai după expirarea a 60 de zile de la data inițierii procedurilor, dar nu mai târziu de 9 luni de la inițierea acestora.

(2) Mărimea taxei antidumping provizorii nu va depăși marja de dumping stabilită provizoriu, dar va fi mai mică decât această marjă dacă o astfel de taxă mai mică este suficientă pentru înlăturarea prejudiciului cauzat ramurii industriei naționale.

(3) Măsurile antidumping provizorii pot lua forma de garanții, iar punerea în circulație liberă pe teritoriul Republicii Moldova a produselor investigate va fi condiționată de acordarea acestor garanții.

(4) Taxele antidumping provizorii pot fi introduse pentru o perioadă de 6 luni, care poate fi prelungită cu încă 3 luni, sau pot fi introduse inițial pentru o perioadă de

9 luni. Totuși, termenul de aplicare a taxelor poate fi prelungit sau stabilit de la bun început pentru 9 luni doar în cazurile în care exportatorii care dețin un procent semnificativ din volumul comerțului în cauză le solicită sau nu le contestă.

(5) La aplicarea măsurilor antidumping provizorii vor fi respectate prevederile relevante ale art.11.

Articolul 10. Angajamentele

(1) Investigațiile pot fi închise fără introducerea taxelor antidumping provizorii sau definitive dacă autoritatea de investigare primește din partea exportatorului un angajament voluntar acceptabil de a-și revizui prețurile într-o măsură care să elimine marja de dumping sau efectele prejudiciabile ale dumpingului. Mărima creșterii prețurilor, ca urmare a angajamentelor, nu va depăși marja de dumping stabilită provizoriu, dar va fi mai mică decât această marjă dacă astfel de creștere va fi suficientă pentru înlăturarea prejudiciului cauzat ramurii industriei naționale.

(2) Autoritatea de investigare este în drept să sugereze unele angajamente, fără ca exportatorii să fie obligați să le accepte. Faptul că exportatorii nu oferă asemenea angajamente sau nu acceptă propunerea de a și le asuma nu va afecta în nici un fel examinarea cauzei. Totuși, autoritatea de investigare poate stabili că iminența producerii unui prejudiciu este mai mare în cazul continuării importurilor de dumping. Pînă la emiterea unei determinări preliminare, prin care să se constate existența unui dumping și a prejudiciului cauzat de acesta, exportatorilor nu li se va solicita și nu li se va accepta nici un angajament. În afara unor cazuri excepționale, angajamentele nu vor fi oferite mai tîrziu de sfîrșitul perioadei în cadrul căreia pot fi făcute prezentările în conformitate cu prevederile art.22 alin.(5).

(3) Exportatorul va fi informat despre motivele neacceptării unui angajament și i se va oferi posibilitatea de a-și expune punctul de vedere în acest sens. Cauzele neacceptării vor fi menționate în decizia definitivă.

(4) Autoritatea de investigare va avea consultări cu Guvernul Republicii Moldova privind acceptarea angajamentelor oferite de către exportatori, în urma cărora va prezenta de îndată Guvernului un raport împreună cu propunerea de a închide investigația. Investigația se va considera închisă dacă Guvernul, timp de o lună, nu va decide altfel.

(5) Dacă angajamentele sînt acceptate, investigația privind existența dumpingului și a prejudiciului va continua pînă la capăt. În cazul în care s-a constatat inexistența dumpingului sau a prejudiciului, angajamentul își pierde automat valabilitatea, cu excepția cazurilor cînd constatarea s-a datorat în mare măsură existenței unui angajament. În asemenea cazuri, se poate solicita ca angajamentul să

fie menținut pe o perioadă rezonabilă. În cazul în care s-a constatat existența dumpingului și a prejudiciului, angajamentul va fi valabil în conformitate cu propriile condiții și cu prevederile acestui capitol.

(6) Autoritatea de investigare poate solicita oricărui exportator ale cărui angajamente sînt acceptate să furnizeze periodic informații cu privire la modul de îndeplinire a angajamentului respectiv și să permită verificarea informațiilor corespunzătoare. Neglijarea acestor cerințe va fi considerată ca o violare a angajamentului.

(7) În cazul violării sau retragerii angajamentului de către oricare dintre părți, pe baza faptelor stabilite în cadrul investigației care a determinat acceptarea lui, se va introduce o taxă definitivă în conformitate cu art.11, cu condiția că investigația a finalizat prin constatarea existenței dumpingului și a prejudiciului, iar exportatorului i-a fost oferită posibilitatea să-și expună punctul de vedere, cu excepția cazului cînd el și-a retras angajamentul din proprie inițiativă.

(8) Dacă investigația care a determinat acceptarea angajamentului nu a fost finalizată și dacă există temeiuri de a presupune că angajamentul este violat ori în cazul violării sau retragerii acestuia, pe baza informației disponibile poate fi introdusă o taxă antidumping provizorie în conformitate cu art.9.

Articolul 11. Închiderea investigației fără adoptarea măsurilor și introducerea taxelor antidumping definitive

(1) În cazul în care cererea este retrasă, procedurile vor fi închise dacă aceasta nu contravine intereselor Republicii Moldova. Investigația sau procedurile se închid și în cazurile în care introducerea măsurilor protecționiste nu se consideră necesară.

(2) În cadrul procedurilor inițiate conform art.7 alin.(9), de regulă, prejudiciul va fi considerat neglijabil dacă importurile respective sînt mai mici decît volumele stabilite la art.7 alin.(6). Aceste proceduri se vor închide de îndată ce se va constata că marja de dumping este sub 2 la sută din prețul de export, cu condiția că se va închide doar acea investigație în care marja va fi mai mică de 2 la sută pentru exportatorii individuali, aceștia vor continua să fie obiectul procedurilor și vor fi, în mod automat, reinvestigați pe parcursul oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara dată, în conformitate cu art.13.

(3) Dacă faptele constatate indică existența unui dumping și a prejudiciului cauzat de acesta, autoritatea de investigare va introduce o taxă antidumping definitivă. Mărimea taxei antidumping nu va depăși marja de dumping stabilită, dar va fi mai mică decît această marjă dacă o astfel de taxă mai mică este suficientă pentru înlăturarea prejudiciului cauzat ramurii industriei naționale.

(4) Taxa antidumping definitivă va fi introdusă într-un quantum corespunzător fiecărui caz concret și va fi aplicată, fără discriminare, produselor importate din orice surse referitor la care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și cauzează prejudicii, cu excepția celor ce provin din surse de la care

s-au acceptat anumite angajamente în conformitate cu prezentul capitol. Autoritatea de investigare va specifica în decizia de introducere a taxei cuantumul taxei pentru fiecare furnizor sau, dacă aceasta nu va fi posibil, de exemplu, în cazurile prevăzute la art.4 alin.(7), se va referi la țara exportatoare în cauză.

(5) În cazul în care autoritatea de investigare și-a limitat examinarea conform art. 19, orice taxă antidumping aplicată importurilor provenite de la exportatorii sau producătorii care s-au manifestat conform art.19, dar care nu au fost incluși în examinare, nu va depăși media ponderată a marjei de dumping stabilite pentru părțile din eșantion. În scopurile acestui alineat, autoritatea de investigare nu va lua în considerare marjele zero și de minimis, precum și marjele stabilite în condițiile art.20. Taxele antidumping individuale se vor aplica importurilor provenite de la orice exportator sau producător cărui i s-a acordat un tratament individual în condițiile art.19.

Articolul 12. Retroactivitatea

(1) Măsurile antidumping provizorii și taxele antidumping definitive vor fi aplicate numai produselor introduse pe teritoriul Republicii Moldova pentru consum, după intrarea în vigoare a deciziei adoptate conform art.9 alin.(1), cu excepția cazurilor prevăzute în prezentul capitol.

(2) Taxa antidumping definitivă poate fi aplicată produselor introduse pentru consum nu mai înainte de 90 de zile pînă la data introducerii măsurilor provizorii, dar nu înainte de inițierea investigației, cu condiția că importurile au fost înregistrate în conformitate cu art.17 alin.(4), autoritatea de investigare le-a oferit importatorilor posibilitatea de a-și expune punctele lor de vedere și s-a stabilit că:

a) produsul investigat a fost obiectul unui dumping un timp îndelungat sau importatorul știa sau ar fi trebuit să știe privitor la dumping despre nivelul presupus sau determinat al dumpingului și al prejudiciului; și

b) în plus la volumul importurilor care au cauzat prejudiciul în perioada de investigare au loc importuri care, dat fiind perioada de timp relativ scurtă de efectuare, volumul acestora și alte circumstanțe (cum ar fi o creștere rapidă a stocurilor produsului importat), ar putea să compromită serios efectul corectiv al taxei antidumping definitive introduse.

(3) În cazul în care s-a stabilit definitiv existența unui prejudiciu (nu însă a unui pericol de prejudiciu sau a unei întârzieri semnificative în înființarea unei ramuri a industriei naționale) sau s-a stabilit definitiv existența unui pericol de prejudiciu, atunci când efectul importurilor de dumping ar conduce, în absența măsurilor provizorii, la un prejudiciu, taxele antidumping pot fi percepute retroactiv pentru perioada în care au fost aplicate măsurile provizorii.

(4) Dacă taxa antidumping definitivă este mai mare decât taxa provizorie achitată ori pasibilă achitării sau decât suma garanției, diferența nu va fi percepută. Dacă taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie achitată ori pasibilă achitării sau decât suma garanției, diferența va fi recalculată.

(5) Cu excepția celor prevăzute la alin.(3), în cazul în care se constată existența unui pericol de prejudiciu sau a unei întârzieri semnificative în înființarea unei ramuri a industriei naționale (dar nu a fost cauzat încă nici un prejudiciu), o taxă antidumping definitivă poate fi introdusă doar începând cu data constatării existenței unui pericol de prejudiciu sau a unei întârzieri semnificative.

(6) În cazul în care autoritatea de investigare ajunge la o constatare finală negativă, orice garanție prezentată în perioada de aplicare a măsurilor provizorii va fi restituită în decurs de 45 de zile lucrătoare.

Articolul 13. Durata și reexaminarea măsurilor antidumping

(1) O măsură antidumping va rămîne în vigoare numai atîta timp și se va aplica în așa volum cît este necesar pentru contracararea dumpingului ce cauzează prejudicii.

(2) O taxă antidumping definitivă se anulează la expirarea termenului de 5 ani de la data introducerii ei sau de la data celei mai recente reexaminări privind atît dumpingul, cît și prejudiciul, cu excepția cazului în care autoritatea de investigare, printr-o reexaminare efectuată inaintea acestei date, a ajuns la concluzia că anularea taxei va genera continuarea sau reapariția unui dumping și cauzarea de noi prejudicii. În astfel de cazuri, taxa va rămîne în vigoare pînă la finalizarea reexaminării.

Reexaminarea în legătură cu încetarea acțiunii măsurilor antidumping va începe dacă cererea respectivă va conține probe suficiente privind faptul că anularea măsurilor va conduce, probabil, la continuarea sau reapariția unui dumping și cauzarea de noi prejudicii. O astfel de probabilitate poate fi demonstrată, de exemplu, prin probe că dumpingul și prejudiciul continuă sau că înlăturarea, parțială ori totală, a prejudiciului se datorează exclusiv aplicării măsurilor antidumping, sau că circumstanțele pentru exportatori ori condițiile de piață confirmă probabilitatea continuării unui dumping ce cauzează prejudicii.

În cadrul acestor investigații, părților interesate li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra celor formulate în cererea de reexaminare. Concluziile se vor face ținându-se cont de toate probele pertinente și documentate, prezentate în legătură cu eventualitatea continuării sau reapariției unui dumping și a unui prejudiciu în cazul anulării măsurilor antidumping.

Avizul privind apropiata suspendare a măsurilor antidumping va fi publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova pe parcursul ultimului an al perioadei de aplicare a acestor măsuri.

(3) Oportunitatea aplicării în continuare a măsurilor antidumping poate fi supusă, de asemenea, reexaminării în baza cererii oricărui exportator, importator sau producător autohton, care va conține probe suficiente pentru argumentarea oportunității unei astfel de reexaminări intermediare, cu condiția că a trecut o perioadă de cel puțin un an de la introducerea măsurilor definitive.

O reexaminare intermediară va fi inițiată dacă cererea va conține probe suficiente privind oportunitatea modificării sau anulării măsurilor de contracarare a unui dumping și a prejudiciului cauzat de el.

În cadrul investigațiilor, desfășurate conform acestui alineat, autoritatea de investigare va analiza dacă circumstanțele referitoare la dumping și prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente sînt adecvate scopului de eliminare a prejudiciului stabilit în baza art.5. În aceste cazuri, la luarea deciziei finale se va ține cont de toate probele pertinente și documentate.

(4) Reexaminarea va avea drept scop și stabilirea marjelor de dumping individuale pentru exportatorii noi care nu au exportat produsul în perioada de investigare. O reexaminare va fi inițiată dacă un exportator sau producător nou va demonstra că nu este legat de nici un exportator sau producător din țara exportatoare al cărui produs este supus măsurilor antidumping sau că este implicat într-o obligație contractuală irevocabilă de export al unei cantități semnificative către Republica Moldova.

Decizia autorității de investigare privind inițierea unei reexaminări suspendă acțiunea taxei cu privire la exportatorul nou, modificînd decizia prin care a fost introdusă o astfel de taxă și condiționînd importurile prin procedura de înregistrare, în conformitate cu art.17 alin.(4), pentru asigurarea faptului că, dacă reexaminarea va constata existența unui dumping în privința acestui exportator, taxele antidumping vor putea fi percepute retroactiv începînd cu data de inițiere a reexaminării.

Prevederile prezentului alineat nu se vor aplica în cazul în care taxele au fost introduse în baza prevederilor art.11 alin.(5).

(5) Prevederile relevante ale acestui capitol vizînd procedurile și modul de desfășurare a investigațiilor, cu excepția celor privind termenele limită, se vor aplica oricărei reexaminări efectuate conform alin.(2), (3) și (4). Orice reexaminare de acest fel se va efectua expeditiv și nu va depăși, de regulă, termenul de 12 luni de la data inițierii ei.

(6) Reexaminările efectuate conform acestui articol vor fi inițiate de către autoritatea de investigare. În cazurile în care sînt justificate prin reexaminare, măsurile pot fi anulate sau menținute conform alin.(2) ori anulate, menținute sau modificate conform alin.(3) și (4). Dacă măsurile sînt anulate pentru exportatorii individuali, nu și pentru întreaga țară exportatoare, acești exportatori vor continua să fie obiectul procedurilor și vor fi, în mod automat, reinvestigați pe parcursul oricărei reexaminări ulterioare, efectuate pentru țara dată în conformitate cu prezentul articol.

(7) În cazul în care reexaminarea măsurilor conform alin.(3) se desfășoară la finele perioadei de aplicare a acestora potrivit alin.(2), o astfel de reexaminare va avea drept obiect și circumstanțele formulate la alin.(2).

(8) În toate cazurile de reexaminare efectuate conform acestui articol, autoritatea de investigare va aplica aceeași metodologie ca și în cazul investigației care a condus la introducerea taxelor, luîndu-se în considerare prevederile art.4 alin.(12) și (13) și ale art.19.

(9) În cadrul oricărei investigații efectuate conform prezentului articol, autoritatea de investigare va examina veridicitatea prețului de export conform art.4. În cazul în care prețul de export este stabilit conform art.4 alin.(9), el se va calcula fără o deducere a sumei taxelor antidumping plătite, dacă au fost prezentate probe incontestabile că taxa este corect reflectată în prețurile de vînzare și revînzare ulterioară pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 14. Rambursările taxelor antidumping

(1) Prin derogare de la prevederile art.13 alin.(2), importatorul poate solicita rambursarea taxelor antidumping percepute dacă marja de dumping a fost eliminată sau redusă sub nivelul taxei în vigoare.

(2) Pentru a solicita rambursarea taxelor antidumping, importatorul va prezenta o cerere autorității de investigare. Cererea va fi prezentată în termen de 6 luni de la data determinării mărimii taxelor antidumping definitive sau de la data luării deciziei definitive privind depunerea garanțiilor în legătură cu perceperea taxelor provizorii.

(3) Cererea de rambursare a taxelor percepute se va considera argumentată prin probe dacă va conține informații exacte privind suma solicitată a fi rambursată a taxelor antidumping presupuse și la ea vor fi anexate toate documentele vamale

privind calcularea și achitarea acestei sume. Cererea va include și date, pentru o perioadă reprezentativă, privind valoarea normală și prețul de export în Republica Moldova ale exportatorului sau producătorului cărui i se aplică taxa. În cazurile în care importatorul nu este asociat cu exportatorul sau producătorul în cauză și această informație nu poate fi prezentată de îndată ori exportatorul sau producătorul nu dorește să o dezvăluie importatorului, cererea va conține o declarație din partea exportatorului sau producătorului privind reducerea sau eliminarea marjei de dumping conform prezentului articol și o obligație de a prezenta probe relevante autorității de investigare. Dacă primirea unor astfel de probe nu se prevede într-o perioadă de timp rezonabilă, cererea va fi respinsă.

(4) În baza probelor, autoritatea de investigare va decide oportunitatea și gradul de satisfacere a cererii sau va putea iniția în orice moment o reexaminare intermediară. Informația obținută în cadrul acestei reexaminări va fi utilizată pentru luarea deciziei de justificare a rambursării. Rambursarea taxelor se va face, de regulă, pe parcursul a 12 luni și nu va depăși nici într-un caz termenul de 18 luni de la data prezentării cererii de rambursare suficient argumentate cu probe. Rambursarea autorizată va avea loc în termen de 90 de zile de la data adoptării deciziei menționate.

Articolul 15. Reinvestigarea

(1) Dacă informația prezentată de o ramură a industriei naționale conține probe suficiente că măsurile antidumping nu au condus la vreo schimbare sau au generat schimbări nesemnificative în prețurile de vânzare sau revânzare ulterioară în Republica Moldova, investigația va fi redeschisă pentru examinarea efectelor produse de măsurile respective asupra prețurilor menționate.

(2) În cadrul unei reinvestigări conform prezentului articol, exportatorilor, importatorilor și producătorilor autohtoni li se va oferi dreptul de a clarifica situația privind prețurile de vânzare și revânzare ulterioară. În cazul când se stabilește că măsura trebuia să conducă la modificarea acestor prețuri, atunci, pentru a înlătura prejudiciul, prețurile de export vor fi reevaluate conform art.4 și marja de dumping va fi recalculată luându-se în considerare prețurile de export reevaluate. Dacă se va constata că modificarea insuficientă a prețurilor în Republica Moldova este cauzată de o scădere a prețurilor de export, care a avut loc înainte de sau după aplicarea măsurilor, marjele de dumping vor fi recalculate luându-se în considerare aceste prețuri de export scăzute.

(3) Dacă o reinvestigare inițiată conform prezentului articol demonstrează existența unui dumping majorat, măsurile în vigoare vor fi modificate de către autoritatea de investigare în concordanță cu noile constatări privind prețurile de export.

(4) Prevederile relevante ale art.7 și 8 se vor aplica oricărei reexaminări efectuate conform prezentului articol, cu condiția că astfel de reexaminări se vor efectua expeditiv și nu vor depăși, de regulă, termenul de 6 luni de la data inițierii reinvestigării.

(5) Schimbările presupuse în valoarea normală se vor lua în considerare, în sensul acestui articol, doar în cazul în care o informație completă privind valoarea normală revizuită, argumentată cu probe suficiente, va fi prezentată autorității de investigare în termenul stabilit în avizul de inițiere a investigației. Dacă o investigație include reexaminarea valorii normale, importurile vor fi supuse înregistrării, conform art.17 alin.(4), pînă la finalizarea investigației.

Articolul 16. Eludarea măsurilor antidumping

(1) Taxele antidumping introduse în condițiile prezentei legi pot fi extinse asupra importurilor de produse similare sau de părți ale lor din țări atunci cînd are loc eludarea măsurilor antidumping în vigoare. Eludarea este o modificare a uzanțelor de comerț dintre țări și Republica Moldova, ce derivă dintr-o practică, proces sau activitate pentru care nu există un motiv suficient corespunzător sau un temei economic, altul decît introducerea taxei, atunci cînd există probe că efectele corective ale taxei sînt subminate în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produselor similare și există probe de dumping în raport cu valoarea normală stabilită anterior pentru produsele similare.

(2) Investigațiile vor fi inițiate conform prezentului articol dacă cererea va conține probe suficiente privind factorii specificați la alin.(1). Investigațiile se vor iniția de către autoritatea de investigare care va da indicații autorităților vamale să supună importurile înregistrării conform art.17 alin.(4) sau să ceară garanții. Investigațiile vor fi efectuate de către autoritatea de investigare, cu concursul autorităților vamale, și vor fi finalizate în termen de 9 luni. Dacă faptele stabilite justifică extinderea măsurilor, autoritatea de investigare va decide aplicarea lor de la data introducerii înregistrării conform art.17 alin.(4) sau de la data cererii garanțiilor.

(3) Produsele nu vor fi supuse înregistrării conform art.17 alin.(4) sau măsurilor antidumping dacă sînt însoțite de un certificat vamal prin care se va atesta că importul acestora nu constituie o eludare a măsurilor. Asemenea certificate pot fi eliberate importatorilor, la cererea lor, prin decizia autorității de investigare. Certificatele sînt valabile pe termenul și în condițiile specificate în ele.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu vor împiedica aplicarea prevederilor în vigoare privind taxele vamale.

Articolul 17. Dispoziții generale privind taxele antidumping

(1) Taxele antidumping provizorii sau definitive vor fi introduse prin decizia autorității de investigare, fiind percepute în forma și în cuantumurile specificate și conform altor criterii stabilite în decizia de introducere a acestor taxe. Aceste taxe se vor percepe separat de taxele vamale, impozite și alte plăți impuse, de regulă, importurilor. Nici un produs nu va fi supus, în același timp, taxelor antidumping și taxelor compensatorii.

(2) Deciziile privind introducerea taxelor antidumping provizorii sau definitive și deciziile privind acceptarea angajamentelor ori închiderea investigațiilor sau procedurilor se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Aceste decizii vor conține, respectându-se întru totul confidențialitatea informației, numele exportatorilor sau ale țărilor investigate, o descriere a produsului și un rezumat al faptelor și concluziilor relevante pentru determinarea existenței unui dumping și a unui prejudiciu. În fiecare caz, o copie a deciziei va fi remisă părților interesate cunoscute. Prevederile acestui alineat se vor aplica în mod corespunzător reexaminărilor.

(3) În interesul Republicii Moldova, măsurile introduse conform acestui capitol pot fi suspendate printr-o decizie a autorității de investigare pentru o perioadă de 9 luni. Suspendarea poate fi extinsă pînă la un an. Măsurile pot fi suspendate numai dacă condițiile de piață s-au modificat temporar în măsură să excludă prejudiciul în urma suspendării și dacă avizul ramurii industriei naționale a fost luat în considerare. Măsurile pot fi reintroduse în orice moment dacă motivele suspendării nu mai există.

(4) Autoritatea de investigare poate da indicații autorităților vamale privind înregistrarea importurilor pentru a li se putea aplica ulterior măsuri antidumping de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării în baza unei cereri din partea ramurii industriei naționale, care va conține probe suficiente pentru a justifica o astfel de acțiune. Înregistrarea va fi introdusă prin decizia autorității de investigare, care va specifica scopul acțiunii și, dacă este nevoie, suma estimată a eventualelor angajamente. Importurile vor fi supuse înregistrării pentru o perioadă de cel mult 9 luni.

Articolul 18. Vizitele de verificare

(1) În cazul în care consideră oportun, autoritatea de investigare va înfăptui vizite pentru a examina înregistrările importatorilor, exportatorilor, comercianților, agenților comerciali, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor comerciale și pentru a verifica informația prezentată privind existența unui dumping și a unui prejudiciu. În lipsa unui răspuns corect și în termen, vizita de verificare poate să nu fie efectuată.

(2) Autoritatea de investigare va putea să efectueze investigații în terțe țări dacă va obține acordul companiilor în cauză și dacă reprezentanții guvernului țării respective vor fi înștiințați și nu vor obiecta împotriva investigației. După obținerea acordului companiilor în cauză, autoritatea de investigare va comunica autorităților

țării exportatoare denumirile și adresele companiilor care vor fi vizitate și termenele convenite ale vizitelor.

(3) Companiile în cauză vor fi înștiințate despre tipul de informație care va fi verificată în timpul vizitei de verificare și despre oricare altă informație suplimentară care trebuie prezentată pe parcursul acestei vizite. Totuși, aceasta nu va împiedica solicitarea, în timpul verificării, a unor detalii suplimentare în legătură cu informația anterior obținută.

Articolul 19. Eșantionarea

(1) În cazurile în care numărul reclamanților, exportatorilor sau importatorilor, al tipurilor de produse sau al tranzacțiilor este mare, investigația poate fi limitată la un număr rezonabil de părți, produse sau tranzacții, utilizându-se eșantioane valabile din punct de vedere statistic (în baza informațiilor parvenite la momentul selectării), ori la cota maximă reprezentativă a volumului de producție, de vânzări sau de exporturi, care pot să fie investigate, în mod rezonabil, în perioada de timp disponibilă.

(2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată conform regulilor de eșantionare, ține de competența autorității de investigare, cu toate că se va da prioritate unui eșantion selectat în urma consultărilor și cu acordul părților interesate, cu condiția că acestea s-au manifestat și au furnizat suficiente informații pentru selectarea lui în timp de 3 săptămâni de la data inițierii investigației.

(3) În cazurile în care examinarea a fost limitată conform acestui articol, o marjă de dumping individuală se va calcula pentru fiecare exportator sau producător care nu a fost selectat inițial dacă acesta a prezentat informațiile necesare în termenele stabilite prin prezenta lege, cu excepția cazurilor în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare, încât examinările individuale ar putea complica nejustificat investigația și ar putea împiedica finalizarea ei în termen.

(4) Dacă s-a decis să se recurgă la eșantionare și se constată o anumită nedorință de a coopera din partea unor sau a tuturor părților selectate, fapt care ar putea afecta semnificativ rezultatul investigației, se va selecta un nou eșantion. Totuși, dacă nedorința de a coopera persistă într-un grad semnificativ sau nu este timp suficient pentru selectarea unui nou eșantion, se vor aplica prevederile corespunzătoare ale art.20.

Articolul 20. Noncooperarea

(1) În cazul când oricare din părțile interesate nu permite accesul la informațiile necesare, nu le prezintă în termenele stabilite de prezenta lege ori împiedică substanțial investigația, constatările provizorii sau finale, afirmative sau negative, se

vor face în temeiul faptelor disponibile. Dacă se va constata că oricare din părțile interesate a prezentat informații false sau care induc în eroare, acestea vor fi ignorate și se vor utiliza datele disponibile. Părțile interesate vor fi avertizate asupra consecințelor noncooperării.

(2) Neputința de a comunica răspunsul într-o formă computerizată nu va fi considerată ca noncooperare dacă partea interesată va demonstra că prezentarea răspunsului în forma cerută implică dificultăți sau cheltuieli suplimentare nejustificate.

(3) Informațiile prezentate de către părțile interesate cu anumite deficiențe nu vor fi ignorate dacă eventualele lor imperfecțiuni nu fac dificilă tragerea concluziilor corecte, dacă această informație a fost prezentată în modul convenit și în timp util, dacă este verificabilă și dacă partea în cauză și-a depus în acest sens toată diligența.

(4) Dacă probele sau informațiile nu sînt acceptate, părții care le-a prezentat i se vor comunica de îndată motivele și i se va acorda posibilitatea de a furniza explicații suplimentare în termenele stabilite. Dacă explicațiile sînt considerate nesatisfăcătoare, motivele de respingere a acestor probe sau informații vor fi dezvăluite și vor fi prezentate în concluziile publicate ulterior.

(5) Dacă determinările, inclusiv cele privind valoarea normală, se vor baza pe dispozițiile alin.(1), inclusiv pe informațiile cuprinse în cerere, autoritatea de investigare, ținînd cont de termenele de investigare, va confrunța aceste informații cu cele primite din alte surse independente disponibile, cum ar fi listele de prețuri publicate, statistica oficială a importurilor și încasările vamale, sau cu informațiile obținute în cadrul investigației de la alte părți interesate.

Articolul 21. Confidențialitatea

(1) Pe parcursul investigației și după finalizarea acesteia, autoritatea de investigare va păstra confidențialitatea informațiilor ce i-au fost furnizate de către părțile interesate, conform alin.(2).

(2) Orice informație care este confidențială prin însăși natura ei (de exemplu, dezvăluirea ei ar putea avantaja

într-o măsură importantă un concurent sau ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra persoanei care a furnizat informația ori asupra persoanei de la care aceasta deține informația) sau care a fost furnizată pentru investigare de către părți cu titlu confidențial va fi, pe bază de probe temeinice, tratată în regim confidențial de către autoritatea de investigare.

(3) Autoritatea de investigare va solicita părților interesate care furnizează informații confidențiale prezentarea de sinteze neconfidențiale ale acestora. Aceste

sinteze trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a esenței informațiilor furnizate cu titlu confidențial. În situații excepționale, părțile în cauză vor menționa că astfel de informații nu pot fi sintetizate și vor indica motivele.

(4) Dacă autoritatea de investigare consideră că cererea de tratament confidențial nu este justificată și dacă furnizorul informațiilor nu dorește să le dezvăluie, autoritatea de investigare poate ignora astfel de informații.

(5) Prevederile prezentului articol nu vor împiedica dezvăluirea de către autoritățile Republicii Moldova a informațiilor cu caracter general și, în special, a motivelor de adoptare a deciziilor, conform prezentei legi, sau dezvăluirea probelor pe care se bazează autoritățile Republicii Moldova, în măsura în care este necesară expunerea acestor motive în procedurile de judecată. Asemenea dezvăluiri vor lua în considerare interesul legitim al părților implicate în păstrarea secretelor lor de afaceri.

(6) Autoritatea de investigare nu va dezvălui, fără o permisiune specială a furnizorului, informațiile primite în condițiile prezentei legi, pentru care s-a solicitat de către furnizor un regim confidențial.

(7) Informațiile primite în condițiile prezentei legi vor fi utilizate numai în scopul în care au fost solicitate.

Articolul 22. Dezvăluirea

(1) Reclamanții, importatorii, exportatorii, asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot solicita dezvăluirea detaliilor privind faptele principale și concluziile în baza cărora au fost introduse măsurile provizorii. Cererile pentru aceste dezvăluiri vor fi depuse în scris, imediat după introducerea măsurilor provizorii, iar dezvăluirea va fi efectuată în scris, cât mai curînd posibil după solicitare.

(2) Părțile menționate la alin.(1) pot solicita o dezvăluire finală a faptelor principale și a concluziilor în baza cărora se vor propune măsuri definitive ori închiderea investigației sau a procedurilor fără introducerea măsurilor.

(3) Cererile pentru dezvăluirea finală specificată la alin.(2) se prezintă în scris autorității de investigare în termen de o lună de la data publicării avizului privind introducerea taxei provizorii. Dacă taxa provizorie nu se aplică, părțile vor putea solicita o dezvăluire finală în termenele stabilite de autoritatea de investigare.

(4) Dezvăluirea finală va fi prezentată în scris. Ea se efectuează, luîndu-se în considerare protecția informațiilor confidențiale, în termen de o lună pînă la luarea deciziei definitive sau pînă la prezentarea de către autoritatea de investigare a oricăror propuneri privind acțiunile finale conform art.11. Dacă autoritatea de investigare nu are posibilitatea să dezvăluie anumite fapte sau concluzii la acel moment, această

dezvăluire trebuie făcută mai târziu, cât mai curînd posibil. Dezvăluirea nu va afecta nici o decizie ulterioară a autorității de investigare, însă dacă această decizie se întemeiază pe oricare alte fapte și concluzii, ele vor fi dezvăluite cât mai curînd posibil.

(5) Prezentările făcute după dezvăluirea finală vor fi luate în considerare numai dacă vor fi primite în termenele stabilite de autoritatea de investigare pentru fiecare caz în parte, dar nu mai mici de 10 zile, ținîndu-se cont de urgența cazului.

Articolul 23. Interesul național

(1) Faptul că interesul național reclamă o intervenție se va constata, conform acestui articol, pe baza analizei tuturor intereselor în ansamblu, inclusiv a intereselor ramurii industriei naționale, ale utilizatorilor și consumatorilor, cu condiția că toate părțile au avut posibilitatea să-și expună punctele de vedere în conformitate cu alin.(2). La o astfel de examinare, o atenție deosebită se acordă necesității de eliminare a efectelor de distorsionare a comerțului, cauzate de un dumping producător de prejudicii, și necesității de restabilire a unei concurențe eficiente. Măsurile stabilite în baza constatării existenței dumpingului și a prejudiciului pot să nu fie aplicate dacă autoritatea de investigare va ajunge, în baza informației prezentate, la concluzia univocă că aplicarea lor nu corespunde interesului național.

(2) Pentru a asigura probe fundamentate în baza cărora autoritatea de investigare va putea lua în considerare toate punctele de vedere și informațiile la luarea deciziei privind faptul că introducerea măsurilor corespunde sau nu interesului național, reclamanții, importatorii și asociațiile lor reprezentative, organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor se vor manifesta și vor prezenta informații autorității de investigare în termenele stabilite în avizul de inițiere a investigației antidumping.

(3) Părțile care au acționat conform alin.(2) pot solicita o audiere. Cererile vor fi satisfăcute dacă ele vor fi depuse în termenele stabilite la alin.(2) și se vor referi la motivele de interes național pentru care părțile trebuie audiate.

(4) Părțile care au acționat conform alin.(2) pot să-și prezinte comentariile privind aplicarea oricăror taxe provizorii introduse. Astfel de comentarii trebuie să fie primite în termen de o lună de la data aplicării măsurilor respective, pentru a fi luate în considerare, urmînd ca aceste comentarii sau rezumatul lor să fie prezentate și altor părți, cărora li se va acorda posibilitatea să răspundă la ele.

(5) Părțile care au acționat conform alin.(2) pot solicita să li se pună la dispoziție faptele și probele în baza cărora urmează să fie luate deciziile finale. Astfel de informații vor fi dezvăluite într-o măsură maximal posibilă, fără a se prejudicia nici o decizie ulterioară a autorității de investigare.

(6) Informațiile vor fi luate în considerare doar cu condiția că există probe reale care confirmă valabilitatea lor.

Capitolul III. MĂSURI COMPENSATORII

Articolul 24. Principii generale

(1) Produsul este considerat subvenționat dacă el beneficiază de subvenții, precum sînt ele definite la art.25 și 26.

(2) Subvențiile pot fi acordate de către guvernul țării de origine a produsului importat sau de către guvernul țării intermediare din care produsul este exportat în Republica Moldova. În scopul prezentului capitol, prin guvern se înțelege guvernul sau orice altă autoritate publică a țării de origine sau exportatoare.

(3) În cazul în care produsul nu este importat direct din țara de origine, ci este exportat în Republica Moldova

dintr-o țară intermediară, prevederile prezentului capitol vor fi aplicate integral și tranzacțiile vor fi considerate, pe cît va fi posibil, ca avînd loc între țara de origine și Republica Moldova.

Articolul 25. Definiția subvenției

(1) Subvenția se va considera existentă, dacă:

1) a) există o contribuție financiară a guvernului țării de origine sau exportatoare, în cazul în care:

i) guvernul practică transferul direct de fonduri (de exemplu, sub formă de dotații, împrumuturi, participare la capitalul social) sau transferuri directe potențiale de fonduri sau pasive (de exemplu, garanții de împrumut);

ii) guvernul nu percepe sau renunță la unele încasări publice (de exemplu, la înlesnirile fiscale, cum ar fi creditarea impozitelor); în acest sens, scutirile de taxe sau impozite la produsele de export, cu care sînt impuse produsele identice destinate consumului intern, sau reducerile unor astfel de taxe sau impozite, într-o valoare ce nu depășește suma calculată, nu vor fi considerate drept subvenții;

iii) guvernul furnizează bunuri sau servicii, altele decît cele de infrastructură generală, sau achiziționează bunuri;

iv) guvernul:

- efectuează plăți către o structură de finanțare; sau

- autorizează sau dispune unei organizații private să exercite una sau mai multe din funcțiile enumerate la punctele i)-iii), care țin de competențele lui, și să utilizeze proceduri ce nu diferă, în mod efectiv, de practica uzuală a guvernelor; sau

b) există orice formă de sprijin al veniturilor sau al prețurilor, în sensul art.XVI al Acordului General pentru Tarife și Comerț, 1994;

2) un avantaj este conferit în alt mod.

Articolul 26. Caracterul specific al subvențiilor

(1) Subvențiile vor face obiectul unor măsuri compensatorii numai dacă ele sînt specifice în sensul în care sînt definite la alin.(2), (3) și (4). Măsurile împotriva subvențiilor interzise sau a subvențiilor acționabile se aplică numai în cazul în care subvenția este specifică unei întreprinderi sau unei ramuri a industriei ori unui grup de întreprinderi sau de ramuri.

(2) Pentru a determina dacă o subvenție este specifică unei întreprinderi sau unei ramuri a industriei ori unui grup de întreprinderi sau de ramuri, denumite în continuare anumite întreprinderi, ce se află sub jurisdicția autorității care acordă această subvenție, vor fi aplicate următoarele principii:

a) dacă autoritatea care acordă subvenția sau legislația, în temeiul căreia această autoritate acționează, limitează în mod expres accesul la subvenție pentru anumite întreprinderi, această subvenție se va considera specifică;

b) dacă autoritatea care acordă subvenția sau legislația, în temeiul căreia această autoritate acționează, stabilește criteriile sau condițiile obiective ce reglementează dreptul la subvenție și cuantumul acesteia, specificitatea nu va exista cu condiția că dreptul la subvenție este automat și că astfel de criterii vor fi strict respectate;

c) dacă, independent de orice aparență de nespecificitate ce rezultă din aplicarea principiilor enumerate la lit.a) și b), există motive pentru a considera că subvenția poate să fie specifică de facto, atunci vor putea fi luați în considerare și alți factori, cum ar fi: utilizarea unui program de subvenții de către un număr limitat de anumite întreprinderi, utilizarea predominantă a subvențiilor de către anumite întreprinderi, acordarea, în mod disproporționat, a unor sume mari de subvenții pentru anumite întreprinderi și modul în care autoritatea care acordă subvenția a exercitat o putere discreționară în luarea deciziei de a acorda o subvenție. În acest scop, se va ține cont de informațiile referitoare la frecvența cu care cererile privind subvențiile au fost respinse sau satisfăcute și motivele acestor decizii.

(3) Subvenția a cărei utilizare este limitată la anumite întreprinderi situate în interiorul unei zone geografice determinate, ce se află sub jurisdicția autorității care acordă această subvenție, va fi specifică. Stabilirea sau modificarea cotelor de impozitare cu aplicabilitate generală de către autoritățile publice abilitate de toate nivelurile nu va fi considerată ca fiind o subvenție specifică în înțelesul prezentei legi.

(4) Cu excepția subvențiilor prevăzute la alin.(2) și (3) și a celor privind agricultura, vor fi considerate specifice:

a) subvențiile subordonate, de drept sau de facto, exclusiv sau prin mai multe condiții, rezultatelor exportului, inclusiv cele care sînt enumerate în anexa la prezenta lege;

b) subvențiile subordonate, exclusiv sau prin mai multe condiții, utilizării de produse autohtone în locul celor importate.

(5) Orice determinare a caracterului specific al subvenției conform dispozițiilor prezentului articol va fi bine fundamentată prin probe pozitive.

Articolul 27. Subvențiile care nu constituie obiectul măsurilor compensatorii

(1) Nu pot constitui obiectul măsurilor compensatorii:

a) subvențiile care nu sînt specifică în sensul art.26 alin.(2) și (3);

b) subvențiile care sînt specifice în sensul art.26, dar care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(2), (5) sau (6) din prezentul articol.

(2) Subvențiile acordate pentru activități de cercetare, desfășurate de întreprinderi sau de instituții de învățămînt superior sau de cercetare pe bază de contracte cu unitățile producătoare, nu vor constitui obiectul măsurilor compensatorii dacă aceste subvenții acoperă nu mai mult de 75 la sută din costurile de cercetare industrială sau nu mai mult de 50 la sută din costurile activității de dezvoltare preconcurențială și dacă asemenea subvenții sînt limitate exclusiv la următoarele elemente:

a) cheltuielile de personal (cercetători, tehnicieni și alt personal auxiliar folosit exclusiv pentru activitatea de cercetare);

b) costurile instrumentelor, echipamentului, terenului și clădirilor utilizate exclusiv și în mod permanent pentru activitatea de cercetare (cu excepția cazului cesiunii pe o bază comercială);

c) costurile serviciilor de consultanță și ale altor servicii analogice, utilizate exclusiv pentru activitatea de cercetare, inclusiv cercetările, cunoștințele tehnice,

brevetele etc.;

d) costurile generale suplimentare aferente activității de cercetare;

e) alte costuri curente, cum ar fi cheltuielile pentru materiale, pentru asistența tehnică aferente activității de cercetare.

Dispozițiile prezentului alineat nu se vor aplica cercetărilor privind aeronavele civile dat fiind faptul că în asemenea cazuri se vor aplica reglementările multilaterale specifice.

(3) În scopul prezentului articol, nivelul admisibil al subvențiilor, vizate la alin.(2), care nu constituie obiectul măsurilor compensatorii va fi stabilit prin referință la costurile totale, pe durata unui anumit proiect.

(4) În cazul unor programe care includ atât lucrări de cercetare industrială, cât și o activitate de dezvoltare preconcrețială, nivelul admisibil al subvenției care nu va constitui obiectul măsurilor compensatorii nu va depăși media simplă a nivelurilor admisibile pentru cele două categorii menționate, calculate pe baza tuturor cheltuielilor indicate la alin.(2) lit.(a)-(e) care pot fi luate în considerare.

(5) Subvențiile acordate zonelor defavorizate ale țării de origine și/sau exportatoare în cadrul unui program general de dezvoltare regională și care au un caracter nespecific, în sensul art.26 alin.(2) și (3), în zonele respective nu vor fi supuse măsurilor compensatorii cu condiția că:

a) fiecare regiune defavorizată este o zonă geografică, precis delimitată, cu o identitate economică și administrativă distinctă;

b) regiunea se consideră defavorizată pe bază de criterii neutre și obiective, care indică faptul că dificultățile regiunii se datorează nu numai unor circumstanțe temporare; și

c) criteriile vor cuprinde gradul de dezvoltare economică ce se va determina pe baza a cel puțin unul din următorii indicatori, evaluați pe o perioadă de trei ani:

- venitul pe cap de locuitor sau venitul pe membru de familie, sau P.I.B.-ul pe cap de locuitor, care nu va depăși 85 la sută din media pentru țara de origine sau exportatoare în cauză;

- nivelul șomajului, care va atinge cel puțin 110 la sută din media pentru țara de origine sau exportatoare în cauză.

Cuantificarea respectivă va putea fi complexă și va putea include și alți factori.

(6) Subvențiile pentru adaptarea infrastructurii existente la noile cerințe de mediu impuse prin acte legislative și alte acte normative, din care rezultă constrângeri și sarcini financiare mai mari pentru întreprinderi, nu vor constitui obiectul măsurilor compensatorii cu condiția ca subvenția:

a) să fie o măsură unică irepetabilă;

b) să fie limitată la 20 la sută din costul de adaptare;

c) să nu acopere costul înlocuirii și exploatării investițiilor subvenționate, acesta urmînd să fie în întregime în sarcina întreprinderilor;

d) să fie direct legată de și proporțională cu reducerea inconvenientelor și a poluării prevăzute de către întreprindere și să nu acopere economia care poate fi obținută pe seama costurilor de fabricație; și

e) să fie accesibilă tuturor întreprinderilor care pot să implementeze noul echipament și/sau noile procedee de producție.

Articolul 28. Calcularea marjei de subvenție

(1) În sensul prezentului capitol, marja de subvenție va fi calculată pornindu-se de la avantajul conferit beneficiarului subvenției în timpul perioadei de investigare a subvenției. De regulă, această perioadă va alcătui ultimul an de gestiune al beneficiarului, dar poate fi și orice altă perioadă, de cel puțin 6 luni, anterioară inițierii investigației, pentru care sînt disponibile date financiare credibile și alte date relevante.

(2) Autoritatea de investigare va determina metodele de calculare a avantajului acordat beneficiarului subvenției. În fiecare caz concret, aplicarea unei metode va fi transparentă și suficient explicată cu condiția ca oricare din metodele selectate să fie compatibilă cu următoarele principii:

a) participarea guvernului la capitalul social al unei întreprinderi nu va fi considerată drept acordare de avantaj, cu excepția cazului în care decizia privind investițiile poate fi considerată incompatibilă cu practica investițională obișnuită a agenților privați pe teritoriul țării de origine și/sau exportatoare;

b) împrumutul acordat de guvern nu va fi considerat drept acordare de avantaj, cu excepția cazului în care există o diferență între suma pe care întreprinderea beneficiară o achită pentru împrumutul guvernamental și cea pe care ea ar fi

plătit-o pentru un împrumut comercial comparabil pe care

I-ar putea obține pe piață. În acest caz, avantajul va corespunde cu diferența dintre cele două sume;

c) garanția de împrumut acordată de către guvern nu va fi considerată drept acordare de avantaj, cu excepția cazului în care există o diferență între suma pe care întreprinderea beneficiară o plătește pentru împrumutul garantat de guvern și cea pe care ar fi plătit-o pentru un împrumut comercial comparabil în absența unei garanții guvernamentale. În acest caz, avantajul va corespunde cu diferența dintre aceste două sume, ajustată cu diferențele de comisioane;

d) furnizarea de bunuri sau servicii ori achiziționarea de bunuri de către guvern nu va fi considerată drept acordare de avantaj, cu excepția cazului în care furnizarea se va efectua cu o achitare mai puțin decât adecvată sau în care achiziționarea se va efectua cu o achitare mai mult decât adecvată. Caracterul adecvat al plății va fi determinat în raport cu condițiile de piață existente pentru bunul sau serviciul respectiv în țara furnizoare sau cumpărătoare (inclusiv prețul, calitatea, accesibilitatea, posibilitatea de comercializare rapidă, transportul și alte condiții de cumpărare sau de vânzare).

(3) Marja de subvenție va fi stabilită pentru fiecare unitate de produs subvenționat exportat către Republica Moldova.

(4) La stabilirea marjei de subvenție, din suma totală a subvenției se exclud următoarele elemente:

a) orice taxă plătită la depunerea cererii sau alte cheltuieli necesare pentru stabilirea sau obținerea subvenției;

b) taxele de export, impozitele sau alte plăți aplicate exportării produsului către Republica Moldova în scopul de a compensa subvenția.

(5) Dacă subvenția nu este acordată în conformitate cu cantitățile prelucrate, fabricate, exportate sau transportate, marja de subvenție va fi stabilită prin alocarea, în mod corespunzător, a valorii subvenției totale asupra nivelului producției, vânzării sau exportului produselor investigate în perioada de investigare a subvenției.

(6) Dacă subvenția se poate referi la achiziționarea sau achiziționarea ulterioară a mijloacelor fixe, marja de subvenție va fi calculată prin distribuirea subvenției pe o perioadă care reflectă amortizarea reală a acestor active din ramura respectivă. Marja referitoare la perioada de investigare, astfel calculată, inclusiv cea care ține de mijloacele fixe achiziționate anterior acestei perioade, va fi alocată în conformitate cu alin.(5).

(7) Dacă subvenția nu se referă la achiziționarea de mijloace fixe, suma avantajului obținut în perioada de investigare va fi raportată acestei perioade și alocată în conformitate cu alin.(5), cu excepția cazurilor când apar circumstanțe speciale care justifică raportarea ei la o altă perioadă.

Articolul 29. Determinarea prejudiciului

(1) Determinarea prejudiciului se va baza pe probe pozitive și va include o examinare obiectivă:

a) a volumului importurilor subvenționate și a efectului importurilor subvenționate asupra prețurilor produselor similare pe piața Republicii Moldova; și

b) a impactului importurilor subvenționate asupra ramurii industriei naționale.

(2) În ceea ce privește volumul importurilor subvenționate, se va examina dacă a existat o majorare semnificativă a acestora în expresie absolută sau în raport cu producția sau consumul din Republica Moldova. În ceea ce privește efectul importurilor subvenționate asupra prețurilor, se va examina dacă în aceste importuri a existat o importantă subcotare a prețurilor în raport cu prețurile unor produse similare ale ramurii industriei naționale sau dacă, într-un alt mod, importurile în cauză au avut ca efect scăderea considerabilă a prețurilor sau împiedicarea substanțială a creșterii prețurilor care s-ar fi produs în lipsa subcotării. Nici unul și nici mai mulți factori de acest gen nu vor constitui, în mod necesar, un temei pentru stabilirea unei aprecieri definitive.

(3) În cazul în care importurile provenite din mai multe țări vor constitui simultan obiectul unor investigații privind existența subvențiilor, se va recurge la o evaluare cumulativă a efectelor acestor importuri numai dacă se va constata că:

a) marja de subvenție, stabilită în legătură cu importurile provenite din fiecare țară, este superioară nivelului minim definit la art.35 alin.(4), iar volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și

b) evaluarea cumulativă a efectelor acestor importuri este oportună în legătură cu condițiile de concurență dintre produsele importate și cu condițiile de concurență între produsele importate și produsele autohtone similare.

(4) Examinarea impactului importurilor subvenționate asupra ramurii respective a industriei naționale va include evaluarea: tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei ramuri, inclusiv faptul că ramura va necesita un răstimp pentru a-și reveni după prejudiciul cauzat de efectele subvenției precedente sau ale dumpingului precedent, mărimii marjei de subvenție, diminuării efective sau potențiale a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață,

a productivității, a randamentului investițiilor, a utilizării capacităților; factorilor care afectează prețurile pieței din Republica Moldova; efectelor negative, reale sau potențiale, asupra fluxului de lichidități, asupra stocurilor, forței de muncă, salariilor, ritmului de dezvoltare, posibilității de atragere a capitalului sau a investițiilor. Această listă nu este completă și nici unul și nici mai mulți factori de acest gen nu vor constitui, în mod necesar, un temei pentru stabilirea unei aprecieri definitive.

(5) În baza tuturor probelor prezentate în legătură cu alin.(1), se va demonstra că importurile subvenționate cauzează prejudicii în sensul prezentei legi. Aceasta înseamnă, în special, o demonstrare a faptului că volumul importului și/sau nivelurile de prețuri, determinate conform alin.(2), au avut un impact negativ asupra ramurii industriei naționale, precum acesta este evaluat la alin.(4), și că proporțiile acestui impact permit clasificarea lui drept prejudiciu grav.

(6) Pe lângă importurile subvenționate care prejudiciază ramura industriei naționale, vor fi examinați și alți factori cunoscuți pentru ca prejudiciul cauzat de aceștia să nu fie atribuit importurilor subvenționate în înțelesul alin.(5). Factorii relevanți, în acest sens, includ, printre altele, volumul și prețurile importurilor nesubvenționate, diminuarea cererii sau modificarea configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor străini și autohtoni și concurența dintre aceștia, dezvoltarea tehnologiei, activitatea de export și productivitatea ramurii industriei naționale.

(7) Efectul importurilor subvenționate se va evalua în raport cu producția produsului similar de către ramura industriei naționale în cazul în care datele disponibile permit identificarea acestei producții pe baza unor criterii ca procesul de producție, vânzările și profiturile producătorilor. Dacă nu este posibilă identificarea acestei producții, efectele importurilor subvenționate vor fi evaluate prin examinarea producției unui grup sau a unei serii cât mai înguste de produse care includ produsul similar, pentru care pot fi furnizate datele necesare.

(8) Determinarea pericolului de prejudiciu grav se va face pe bază de fapte și nu numai pe bază de presupuneri, ipoteze sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar genera o situație în care subvenția poate cauza un prejudiciu trebuie să fie clar prevăzută și iminentă.

La determinarea pericolului de prejudiciu grav, se vor lua în considerare următorii factori:

a) natura subvenției sau a subvențiilor respective și efectele pe care acestea le-ar putea avea asupra comerțului;

b) ritmul semnificativ de creștere pe piața Republicii Moldova a importurilor subvenționate, indicând probabilitatea unei creșteri substanțiale a acestora;

c) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și considerabilă a capacității exportatorului, fapt care indică probabilitatea unei sporiri substanțiale a exporturilor subvenționate către Republica Moldova, ținându-se cont de existența altor piețe de export capabile să absoarbă exporturile suplimentare;

d) intrarea importurilor la prețuri care ar putea reduce considerabil prețurile sau împiedica substanțial creșterea lor, sporind astfel probabilitatea creșterii cererii de noi importuri; și

e) stocurile produsului.

Nici unul din acești factori luat separat nu poate constitui, în mod necesar, temei pentru stabilirea unei aprecieri definitive, totalitatea lor însă va conduce la concluzia că alte exporturi subvenționate sînt iminente și că, dacă nu se vor lua măsuri de protecție a pieței interne, se va cauza un prejudiciu grav ramurii industriei naționale.

Articolul 30. Definirea ramurii industriei naționale

(1) În completarea definiției de la art.2, în cazul în care producătorii autohtoni sînt legați cu exportatorii sau importatorii ori sînt ei înșiși importatori ai produsului care ar putea constitui obiectul unei subvenții, noțiunea de ramură a industriei naționale poate fi interpretată ca desemnînd restul producătorilor.

(2) În cazuri excepționale, piața Republicii Moldova poate fi împărțită, în ceea ce privește producția respectivă, în două sau mai multe segmente de piață, iar producătorii din interiorul fiecărui segment pot fi considerați ca reprezentînd o ramură distinctă a industriei naționale dacă:

a) producătorii dintr-un astfel de segment vînd, în totalitate sau aproape în totalitate, producția lor pe acest segment de piață; și

b) cererea de pe acest segment de piață nu este satisfăcută la un nivel suficient de către producătorii produsului investigat din celelalte părți ale Republicii Moldova.

În aceste condiții, se va putea constata existența unui prejudiciu chiar și atunci cînd acesta nu a afectat cea mai mare parte a ramurii economiei naționale, cu condiția ca pe un segment de piață izolat să existe o concentrare a importurilor subvenționate și ca aceste importuri să prejudicieze producătorii totalității sau cvazitotalității producției în interiorul acestui segment de piață.

(3) În sensul alin.(1), producătorii vor fi considerați ca fiind legați cu exportatorii sau importatorii numai în cazul când:

- a) unul dintre ei îl controlează pe celălalt, direct sau indirect;
- b) ambii sînt controlați, direct sau indirect, de o terță persoană; sau
- c) împreună controlează, direct sau indirect, o terță persoană.

Prevederile prezentului articol se aplică cu condiția că există motive pentru a se crede sau presupune că efectul acestei relații este de natură să impună producătorului în cauză un comportament diferit de cel al producătorilor nelegați. Se va considera că o persoană o controlează pe alta atunci când prima este în măsură să exercite asupra celeilalte o constrîngere sau o direcționare juridică sau operațională.

(4) Atunci când prin ramură a industriei naționale se înțelege producătorii dintr-o anumită zonă, exportatorilor li se va acorda posibilitatea de a-și oferi angajamentele, conform art.34, în ceea ce privește zona în cauză. În asemenea cazuri, la evaluarea măsurilor de interes național, se va ține cont în măsură mai mare de interesele zonei respective. Dacă nu se oferă de îndată un angajament adecvat sau dacă s-au creat situațiile specificate la art.34 alin.(5) și (6), taxa compensatorie, provizorie sau definitivă, poate fi aplicată la scara întregii țări. În astfel de cazuri, dacă acest lucru este practic posibil, taxele se pot aplica limitat unor anumiți producători sau exportatori.

Articolul 31. Inițierea procedurilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, orice asocieră fără personalitate juridică, care acționează în numele unei ramuri a industriei naționale ce se consideră prejudiciată sau amenințată de un import de produse subvenționate și deține probe privind existența, nivelul și efectele acestei subvenții, poate depune o cerere scrisă de inițiere a unei investigații. Cererea se consideră depusă de la data primirii ei de către autoritatea de investigare. Autoritatea de investigare trebuie să înregistreze cererea și să-i remită reclamantului o confirmare de primire a acesteia.

(2) Cererea va conține probe suficiente privind existența unei subvenții și a prejudiciului, precum și a unei legături de cauzalitate între un import subvenționat presupus și un prejudiciu presupus. Cererea va include informații privind:

- a) identitatea reclamantului, volumul și valoarea producției naționale a produsului similar. În cazul în care cererea va fi prezentată în numele unei ramuri a industriei naționale, se va preciza ramura industriei în numele căreia se depune cererea, enumerîndu-se toți producătorii (asociațiile de producători) autohtoni ai

produsului similar, cu descrierea volumului și valorii producției naționale a produsului similar ce revine acestor producători;

b) descrierea completă a produsului presupus a fi subvenționat, numele țării (țărilor) de origine sau exportatoare în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și lista persoanelor care importă produsul investigat;

c) probele privind existența, mărimea, natura și posibilitatea de compensare a subvențiilor în cauză;

d) evoluția volumului importurilor presupuse a fi subvenționate, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Republicii Moldova și impactul acestor importuri asupra ramurii industriei naționale, demonstrate pe baza factorilor și indicilor corespunzători menționați la art.29 alin.(2) și (4), care influențează starea acestei ramuri.

(3) Autoritatea de investigare va verifica exactitatea și caracterul adecvat al probelor prezentate în cerere pentru a determina dacă există suficiente temeiuri pentru inițierea investigației.

(4) O investigație poate fi inițiată pentru a determina existența subvențiilor definite conform art.26 alin.(2) și (3).

(5) O investigație va fi inițiată și în ceea ce privește subvențiile nesupuse măsurilor compensatorii, conform art.27 alin.(2), (3) sau (4), pentru a se determina îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatele respective.

(6) O investigație va fi inițiată numai dacă, în baza examinării gradului de susținere sau de respingere a acestei cereri de către producătorii autohtoni ai produsului similar, se va stabili că cererea a fost depusă de o ramură a industriei naționale sau în numele acesteia. Cererea se va considera depusă de o ramură a industriei naționale sau în numele acesteia dacă este susținută de producătorii autohtoni ale căror producții cumulate reprezintă mai mult de 50 la sută din producția totală a produsului similar fabricat de acea parte a ramurii industriei naționale care și-a exprimat sprijinul sau opoziția față de cerere. Însă investigația nu se va iniția dacă producătorii autohtoni care susțin, în mod expres, cererea vor reprezenta mai puțin de 25 la sută din producția totală a produsului similar fabricată de ramura industriei naționale.

(7) Pînă la luarea deciziei de inițiere a investigației solicitate, autoritatea de investigare va evita să facă publică cererea în cauză. Totuși, după primirea unei asemenea cereri, corect perfectate, și înainte de a proceda la inițierea investigației, ea va informa despre aceasta guvernul țării de origine și/sau exportatoare.

(8) Pentru a decide în privința oportunității inițierii investigației, probele privind subvenția și prejudiciul vor fi examinate simultan. Cererea va fi respinsă dacă nu vor exista probe suficiente pentru inițierea investigației, care să demonstreze clar existența atât a unei subvenții, cât și a unui prejudiciu. Procedurile nu vor fi inițiate contra acelor țări ale căror importuri reprezintă pe piața Republicii Moldova o pondere mai mică de 1 la sută, dacă aceste țări dețin, în totalitate, o cotă mai mică de 3 la sută din consumul național.

(9) Cererea poate fi retrasă pînă la demararea investigației, caz în care procedura va fi închisă, cu condiția ca închiderea investigației să fie în interesul Republicii Moldova.

(10) Dacă autoritatea de investigare este în posesia unor probe suficiente ale existenței atât a unei subvenții, cât și a unui prejudiciu pentru o ramură a industriei naționale, precum și a legăturii de cauzalitate între acestea, ea poate iniția, independent, o investigație chiar și în lipsa unei cereri.

(11) În cazul în care autoritatea de investigare consideră că există suficiente probe pentru a justifica demararea unei investigații, ea inițiază această procedură în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii, publicînd avizul respectiv în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Dacă probele nu sînt suficiente, reclamantul va fi înștiințat despre aceasta în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii la autoritatea de investigare.

(12) Avizul privind inițierea investigației va determina produsul și țările implicate, va conține un rezumat al informațiilor primite și va prevedea că toate informațiile utile trebuie comunicate autorității de investigare, va stabili termenele în care părțile interesate își pot face cunoscute, în scris, punctele lor de vedere sau pot cere să fie audiate conform art.32 alin.(3).

(13) Autoritatea de investigare înștiințează oficial exportatorii și importatorii implicați, reprezentanții țărilor exportatoare și reclamanții despre inițierea procedurii.

(14) O investigație privind subvențiile nu va afecta procedurile de vămuire a produsului presupus a fi subvenționat.

Articolul 32. Investigația privind subvențiile

(1) Investigația privind subvențiile va urmări simultan determinarea existenței atîta subvenției, cât și a prejudiciului. Selectarea perioadei de investigare se va face astfel încît orizontul de investigare să acopere o perioadă nemijlocit anterioară inițierii investigației de cel puțin 6 luni. De regulă, informațiile care se referă la o perioadă ulterioară investigației nu se iau în considerare.

(2) Părților cărora li se expediază chestionare pentru o investigație privind aplicarea măsurilor compensatorii li se vor acorda cel puțin 30 de zile pentru răspuns. Termenul completării chestionarului va începe să curgă din ziua primirii chestionarului, adică la expirarea unei săptămîni din ziua expedierii acestuia exportatorului sau reprezentanței diplomatice corespunzătoare a țării de origine și/sau exportatoare. Acest termen poate fi prelungit cu 30 de zile, ținîndu-se cont de termenul-limită al investigației, cu condiția ca partea interesată să motiveze extinderea perioadei prin circumstanțe deosebite.

(3) Autoritatea de investigare poate audia părțile interesate în cazul în care ele au solicitat aceasta în termenul fixat în avizul publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, demonstrînd că sînt realmente părți interesate care vor fi afectate de rezultatele procedurii de investigare și că există motive deosebite pentru a fi audiate.

(4) Autoritatea de investigare, la cererea părților care s-au manifestat conform art.31 alin.(12), le oferă posibilitatea de a se întîlni cu părți avînd interese opuse pentru confruntarea opiniilor divergente și a argumentelor negatoare. La acordarea unei asemenea posibilități trebuie să se țină cont de necesitatea păstrării confidențialității informațiilor și de asentimentul părților în acest sens. Nici o parte nu este obligată să asiste la astfel de întîlniri, iar absența nu-i va prejudicia în nici un fel cauza. Informațiile orale, prezentate în conformitate cu prevederile prezentului alineat, vor fi luate în considerare doar în cazul cînd părțile le vor reproduce ulterior în scris.

(5) Reclamanții, importatorii, exportatorii și asociațiile lor reprezentative, organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor care s-au manifestat conform art.31 alin.(12), precum și reprezentanții țării de origine și/sau exportatoare vor putea, în baza unei cereri, să ia cunoștință de toate informațiile prezentate de părți (cu excepția documentelor interne perfectate de autoritățile Republicii Moldova), relevante pentru completarea dosarelor lor, și care, nefiind confidențiale în sensul art.45, se utilizează în cadrul investigației. Părțile în cauză pot să-și expună punctele de vedere asupra acestor informații și comentariile lor vor putea fi luate în considerare dacă vor fi suficient argumentate.

(6) Cu excepția cazurilor stipulate la art.44, informațiile furnizate de părțile interesate, pe care se bazează constatările, se vor verifica, pe cît este posibil, în ceea ce privește exactitatea lor.

(7) O investigație este definitivată fie prin închiderea ei, fie prin pronunțarea deciziei de introducere a unei taxe compensatorii. De regulă, investigația va fi definitivată în termen de un an de la data inițierii. În cazurile prevăzute la art.34 și 35, investigația va fi definitivată în termen de 15 luni de la data inițierii.

Articolul 33. Măsurile compensatorii provizorii

(1) Măsurile compensatorii provizorii pot fi aplicate dacă procedurile au fost inițiate conform art.31, s-a publicat avizul respectiv și părților interesate li s-au acordat posibilități adecvate pentru a-și prezenta informațiile și a-și expune punctul de vedere și dacă, printr-o constatare preliminară, s-a stabilit cu certitudine existența unei subvenții și a prejudiciului cauzat de aceasta ramurii industriei naționale. Măsurile provizorii vor fi introduse numai după expirarea a 60 de zile de la data inițierii procedurilor, dar nu mai târziu de 9 luni de la inițierea acestora.

(2) Mărimea taxei compensatorii provizorii nu va depăși marja de subvenție stabilită provizoriu, dar va fi mai mică decât această marjă, dacă o astfel de taxă mai mică este suficientă pentru înlăturarea prejudiciului cauzat ramurii industriei naționale.

(3) Măsurile compensatorii provizorii pot lua forma de garanții, iar punerea în circulație liberă pe teritoriul Republicii Moldova a produselor investigate va fi condiționată de acordarea acestor garanții.

(4) Taxele compensatorii provizorii pot fi introduse pe o perioadă nu mai mare de 4 luni.

Articolul 34. Angajamentele

(1) Investigațiile pot fi închise fără introducerea taxelor compensatorii provizorii sau definitive dacă autoritatea de investigare primește din partea exportatorului un angajament voluntar acceptabil de a-și revizui prețurile într-o măsură care să elimine marja de subvenție sau efectele prejudiciabile ale subvenției. Mărimea creșterii prețurilor, ca urmare a angajamentelor, nu va depăși marja de subvenție stabilită provizoriu, dar va fi mai mică decât această marjă, dacă o astfel de creștere va fi suficientă pentru înlăturarea prejudiciului cauzat ramurii industriei naționale.

(2) Autoritatea de investigare este în drept să sugereze unele angajamente, fără ca exportatorii să fie obligați să le accepte. Faptul că exportatorii nu oferă asemenea angajamente sau nu acceptă propunerea de a și le asuma, nu le va afecta în nici un fel examinarea cauzei. Totuși, autoritatea de investigare poate stabili că iminența producerii unui prejudiciu este mai mare în cazul continuării importurilor subvenționate. Pînă la emiterea unei constatări preliminare, prin care să se constate existența unei subvenții și a prejudiciului cauzat de aceasta, exportatorilor nu li se va solicita și nu li se va accepta nici un angajament. În afara unor cazuri excepționale, angajamentele nu vor fi oferite mai târziu de sfîrșitul perioadei în cadrul căreia pot fi făcute prezentările în conformitate cu prevederile art.46 alin.(5).

(3) Exportatorul va fi informat despre motivele neacceptării unui angajament și i se va oferi posibilitatea de a-și expune punctul de vedere în acest sens. Cauzele neacceptării vor fi menționate în decizia definitivă.

(4) Autoritatea de investigare va avea consultări cu Guvernul Republicii Moldova privind acceptarea angajamentelor oferite de către exportatori, în urma cărora va prezenta de îndată Guvernului un raport împreună cu propunerea de a închide investigația. Investigația se va considera închisă dacă, timp de o lună, Guvernul nu va decide altfel.

(5) Dacă angajamentele sînt acceptate, investigația privind existența subvenției și a prejudiciului va continua pînă la capăt. În cazul în care s-a constatat inexistența subvenției sau a prejudiciului, angajamentul își pierde automat valabilitatea, cu excepția cazurilor cînd constatarea s-a datorat în mare măsură existenței unui angajament. În asemenea cazuri, se poate solicita ca angajamentul să fie menținut pe o perioadă rezonabilă. În cazul în care s-a constatat existența subvenției și a prejudiciului, angajamentul va fi menținut în conformitate cu propriile condiții și cu prevederile acestui capitol.

(6) Autoritatea de investigare poate solicita oricărui exportator ale cărui angajamente sînt acceptate să furnizeze periodic informații cu privire la modul de îndeplinire a angajamentului respectiv și să permită verificarea informațiilor corespunzătoare. Neglijarea acestor cerințe va fi considerată o violare a angajamentului.

(7) În cazul violării sau retragerii angajamentului de către oricare dintre părți, pe baza faptelor stabilite în cadrul investigației care a determinat acceptarea lui, se va introduce o taxă definitivă, în conformitate cu art.35, cu condiția că investigația a finalizat prin constatarea existenței subvenției și a prejudiciului, iar exportatorului i-a fost oferită posibilitatea să-și expună punctul de vedere, cu excepția cazului cînd el și-a retras angajamentul din proprie inițiativă.

(8) Dacă investigația care a determinat acceptarea angajamentului nu a fost finalizată și dacă există temeuri de a presupune că angajamentul este violat ori în cazul violării sau retragerii acestuia, pe baza informației disponibile poate fi introdusă o taxă compensatorie provizorie în conformitate cu art.33.

Articolul 35. Închiderea investigației fără adoptarea măsurilor și introducerea taxelor compensatorii definitive

(1) În cazul în care cererea este retrasă, procedurile vor fi închise, dacă aceasta nu contravine intereselor Republicii Moldova. Investigația sau procedurile se închid și în cazurile în care introducerea măsurilor protecționiste nu se consideră necesară.

(2) Procedurile se vor închide de îndată ce se va determina că mărimea subvenției este de *minimis*, în conformitate cu dispozițiile alin.(4), sau dacă volumul efectiv sau potențial al importurilor subvenționate ori prejudiciul este neglijabil.

(3) În cadrul procedurilor inițiate conform art.31 alin.(11), de regulă, prejudiciul va fi considerat neglijabil dacă importurile respective sînt mai mici decît volumele stabilite la art.31 alin.(8). În cazurile importurilor din țările în curs de dezvoltare, volumul importurilor subvenționate va fi considerat neglijabil dacă el va reprezenta, pentru o astfel de țară, mai puțin de 4 la sută din importurile totale ale produsului similar în Republica Moldova, cu excepția cazurilor cînd totalitatea importurilor din țările în curs de dezvoltare cu o astfel de cotă de import constituite în ansamblu peste 9 la sută din importurile totale ale produsului similar în Republica Moldova.

(4) De regulă, marja de subvenție va fi considerată de *minimis* în cazul în care ea va fi mai mică de 1 la sută din valoarea mărfii. Pentru investigațiile privind importurile din țările în curs de dezvoltare, pragul de *minimis* va constitui 2 la sută din valoarea mărfii, iar pentru țările în curs de dezvoltare, membre ale Organizației Mondiale de Comerț, care beneficiază de un regim special, pragul de *minimis* al subvenției va fi de 3 la sută din valoarea mărfii.

(5) Dacă faptele constatate indică existența unei subvenții și a prejudiciului cauzat de aceasta, autoritatea de investigare va introduce o taxă compensatorie definitivă, cu excepția cazului în care subvenția sau subvențiile vor fi retrase. Mărimea taxei compensatorii nu va depăși marja de subvenție propusă exportatorului, dar va fi mai mică decît această marjă, dacă o astfel de taxă mai mică este suficientă pentru a înlătura prejudiciul cauzat ramurii industriei naționale.

(6) Taxa compensatorie definitivă va fi introdusă într-un quantum corespunzător fiecărui caz concret și va fi aplicată, fără discriminare, produselor importate din orice surse referitor la care s-a constatat că sînt subvenționate și cauzează prejudicii, cu excepția celor ce provin din surse de la care s-au acceptat anumite angajamente în conformitate cu prezentul capitol. Autoritatea de investigare va specifica în decizia de introducere a taxei quantumul taxei pentru fiecare furnizor sau, dacă aceasta nu va fi posibil, se va referi la țara exportatoare în cauză.

(7) În cazul în care autoritatea de investigare și-a limitat examinarea conform art.43, orice taxă compensatorie aplicată importurilor provenite de la exportatorii sau producătorii care s-au manifestat conform art.43, dar care nu au fost incluși în examinare, nu va depăși media ponderată a marjei de subvenție stabilite pentru părțile din eșantion. În scopurile acestui alineat, autoritatea de investigare nu va lua în considerare marjele zero și de *minimis*, precum și marjele stabilite în condițiile art.44. Taxele compensatorii individuale se vor aplica importurilor provenite de la orice exportator sau producător căruia i s-a acordat un tratament individual în condițiile art.43.

Articolul 36. Retroactivitatea

(1) Măsurile compensatorii provizorii și taxele compensatorii definitive vor fi aplicate numai produselor introduse pe teritoriul Republicii Moldova pentru consum, după intrarea în vigoare a deciziei adoptate conform art.33 alin.(1), cu excepția cazurilor prevăzute în prezentul capitol.

(2) Taxa compensatorie definitivă poate fi aplicată produselor introduse pentru consum nu mai înainte de 90 de zile pînă la data introducerii măsurilor provizorii, dar nu înainte de inițierea investigației, cu condiția că importurile au fost înregistrate în conformitate cu art.41 alin.(4), iar autoritatea de investigare le-a oferit importatorilor posibilitatea de a-și expune punctele lor de vedere și s-a stabilit că:

a) există circumstanțe critice cînd un prejudiciu, greu de înlăturat, a fost cauzat prin importul masiv, într-o perioadă relativ scurtă de timp, al produsului ce beneficiază de subvenții în sensul prezentului capitol; și

b) în scopul prevenirii unor noi prejudicii, se consideră necesară impunerea retroactivă a importurilor respective cu taxe compensatorii.

(3) În cazul în care s-a stabilit definitiv existența unui prejudiciu (nu însă a unui pericol de prejudiciu ori a unei întârzieri semnificative în înființarea unei ramuri a industriei naționale) sau s-a stabilit definitiv existența unui pericol de prejudiciu atunci cînd efectul importurilor subvenționate ar conduce, în absența măsurilor provizorii, la un prejudiciu, taxele compensatorii pot fi percepute retroactiv pentru perioada în care au fost aplicate măsurile provizorii.

(4) Dacă taxa compensatorie definitivă este mai mare decît taxa provizorie achitată ori pasibilă achitării, diferența nu va fi percepută. Dacă taxa definitivă este mai mică decît taxa provizorie, diferența va fi recalculată.

(5) Cu excepția celor prevăzute la alin.(3), în cazul în care se constată existența unui pericol de prejudiciu sau a unei întârzieri semnificative în înființarea unei ramuri a industriei naționale (dar nu a fost cauzat încă nici un prejudiciu), o taxă compensatorie definitivă poate fi introdusă doar începînd cu data constatării existenței unui pericol de prejudiciu sau a unei întârzieri semnificative.

(6) În cazul în care autoritatea de investigare ajunge la o constatare finală negativă, orice garanție prezentată în perioada de aplicare a măsurilor provizorii va fi restituită în decurs de 45 de zile lucrătoare.

Articolul 37. Durata măsurilor compensatorii și reexaminarea lor

(1) O măsură compensatorie va rămîne în vigoare numai atîta timp și se va aplica în așa volum, cît este necesar pentru contracararea subvenției ce cauzează prejudicii.

(2) O taxă compensatorie definitivă se anulează la expirarea termenului de 5 ani de la data introducerii ei sau de la data celei mai recente reexaminări privind atât subvenția, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care autoritatea de investigare, printr-o reexaminare efectuată înaintea acestei date, a ajuns la concluzia că anularea taxei va genera continuarea sau reaparitia subvenționării și cauzarea de noi prejudicii. În astfel de cazuri, taxa va rămîne în vigoare pînă la finalizarea reexaminării.

(3) Reexaminarea în legătură cu încetarea acțiunii măsurilor compensatorii va începe dacă cererea respectivă va conține probe suficiente privind faptul că încetarea acțiunii măsurilor va conduce, probabil, la continuarea sau reaparitia unei subvenții și la cauzarea de noi prejudicii. O astfel de probabilitate poate fi demonstrată, de exemplu, prin probe că subvenția și prejudiciul continuă sau că înlăturarea, parțială ori totală, a prejudiciului se datorează exclusiv aplicării măsurilor compensatorii, sau că circumstanțele pentru exportatori ori condițiile de piață confirmă probabilitatea continuării unei subvenții ce cauzează prejudicii.

(4) În cadrul acestor investigații, părților interesate li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra celor formulate în cererea de reexaminare. Concluziile se vor face ținîndu-se cont de toate probele pertinente și documentate, prezentate în legătură cu eventualitatea continuării sau reaparitiei unei subvenții și a unui prejudiciu în cazul anulării măsurilor compensatorii.

(5) Avizul privind apropiata anulare a măsurilor compensatorii va fi publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe parcursul ultimului an al perioadei de aplicare a acestor măsuri.

(6) Oportunitatea aplicării în continuare a măsurilor compensatorii poate fi supusă, de asemenea, reexaminării, în baza cererii oricărui exportator, importator sau producător autohton, care va conține probe suficiente pentru argumentarea oportunității unei astfel de reexaminări intermediare, cu condiția că a trecut o perioadă de cel puțin un an de la introducerea măsurilor definitive.

(7) O reexaminare intermediară va fi inițiată dacă cererea va conține probe suficiente privind oportunitatea modificării sau anulării măsurilor de contracarare a unei subvenții și a prejudiciului cauzat de aceasta.

(8) În cazul în care taxele compensatorii introduse sînt mai mici decît marja de subvenție existentă, se va iniția reexaminarea intermediară dacă producătorii autohtoni furnizează probe suficiente care demonstrează că aplicarea taxelor compensatorii nu a afectat sau a afectat într-o măsură foarte mică nivelul prețurilor de vînzare a produsului importat în Republica Moldova. Dacă investigația constată că reclamațiile sînt întemeiate, taxele compensatorii pot fi majorate în scopul ridicării prețurilor la un nivel care ar asigura contracararea prejudiciului, fără ca taxele

majorate să depășească marja de subvenție.

(9) În cadrul investigațiilor desfășurate conform alin.(6), (7) și (8), autoritatea de investigare va analiza dacă circumstanțele referitoare la subvenție și prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente și-au atins scopul în ceea ce privește eliminarea prejudiciului stabilit în baza art.29. În aceste cazuri, la luarea deciziei definitive se va ține cont de toate probele relevante și documentate.

(10) Orice exportator ale cărui exporturi sînt obiectul taxelor compensatorii definitive, dar care nu a fost supus unei examinări individuale în cadrul investigației inițiale din cauza refuzului de a coopera cu autoritatea de investigare, are dreptul, prin depunerea unei cereri, la o reexaminare operativă pentru ca autoritatea de investigare să-i stabilească de îndată o cotă a taxei compensatorii individuale.

Articolul 38. Rambursările taxelor compensatorii

(1) Prin derogare de la prevederile art.37 alin.(2)-(5), importatorul poate solicita rambursarea taxelor compensatorii percepute dacă marja de subvenție a fost eliminată sau redusă sub nivelul taxei în vigoare.

(2) Pentru a solicita rambursarea taxelor compensatorii, importatorul va prezenta o cerere autorității de investigare. Cererea va fi prezentată în termen de 6 luni de la data determinării mărimii taxelor compensatorii definitive sau de la data luării deciziei definitive privind depunerea garanțiilor în legătură cu perceperea taxelor provizorii.

(3) Cererea de rambursare a taxelor percepute se va considera argumentată prin probe dacă va conține informații exacte privind suma solicitată a fi rambursată a taxelor compensatorii presupuse și la ea vor fi anexate toate documentele vamale privind calcularea și achitarea acestei sume. Cererea va include și date, pentru o perioadă reprezentativă, privind valoarea subvențiilor compensatorii ale exportatorului sau producătorului cărui i se aplică taxa. În cazurile în care importatorul nu este asociat cu exportatorul sau producătorul în cauză și această informație nu poate fi prezentată de îndată ori exportatorul sau producătorul nu dorește să o dezvăluie importatorului, cererea va conține o declarație din partea exportatorului sau producătorului privind reducerea sau eliminarea marjei de subvenție conform prezentului articol și o obligație de a prezenta probele relevante autorității de investigare. Dacă primirea unor astfel de probe nu se prevede într-o perioadă de timp rezonabilă, cererea va fi respinsă.

(4) În baza probelor, autoritatea de investigare va decide oportunitatea și gradul de satisfacere a cererii sau va putea iniția, în orice moment, o reexaminare intermediară. Informația obținută în cadrul acestei reexaminări va fi utilizată pentru

luarea deciziei de justificare a rambursării. Rambursarea taxelor se va face, de regulă, pe parcursul a 12 luni și nu va depăși nici într-un caz termenul de 18 luni de la data prezentării cererii de rambursare suficient argumentate cu probe. Rambursarea autorizată va avea loc în termen de 90 de zile de la data adoptării deciziei menționate.

Articolul 39. Dispoziții generale privind reexaminarea și rambursarea taxelor

(1) Prevederile relevante ale art.31 și 32, cu excepția celor privind termenele-limită, se vor aplica oricărui reexaminări efectuate conform art.37. Orice reexaminare de acest fel se va efectua expeditiv și nu va depăși, de regulă, termenul de 12 luni de la data inițierii ei.

(2) Reexaminările efectuate conform art.37 vor fi inițiate de către autoritatea de investigare. În cazurile în care sînt justificate prin reexaminare, măsurile pot fi anulate sau menținute conform art.37 alin.(2)-(5) ori anulate, menținute sau modificate în conformitate cu art.37 alin.(6)-(10). Dacă măsurile sînt anulate pentru exportatorii individuali, nu și pentru întreaga țară exportatoare, acești exportatori vor continua să fie obiectul procedurilor și vor fi, în mod automat, reinvestigați pe parcursul oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara dată în conformitate cu art.37.

(3) În cazul în care reexaminarea măsurilor conform art.37 alin.(6)-(9) se desfășoară la finele perioadei de aplicare a acestora potrivit art.37 alin.(2)-(5), măsurile vor fi și ele investigate conform prevederilor art.37 alin.(2)-(5).

(4) În toate cazurile de reexaminare sau rambursare efectuate conform art.37 și 38, autoritatea de investigare va aplica aceeași metodologie ca și în cazul investigației care a condus la introducerea taxelor, luîndu-se în considerare prevederile art.28 și 43.

Articolul 40. Eludarea măsurilor compensatorii

(1) Taxele compensatorii introduse în condițiile prezentei legi pot fi extinse asupra importurilor de produse similare sau de părți ale lor din terțe țări atunci cînd are loc eludarea măsurilor compensatorii în vigoare. Eludarea este o modificare a uzanțelor de comerț dintre terțe țări și Republica Moldova, ce derivă dintr-o practică, proces sau activitate, pentru care nu există un motiv suficient corespunzător sau un temei economic, altul decît introducerea taxei, atunci cînd există probe că efectele corective ale taxei sînt subminate în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produselor similare și că produsele similare importate și/sau părți ale lor încă beneficiază de subvenții.

(2) Investigațiile vor fi inițiate conform prezentului articol dacă cererea va conține probe suficiente privind factorii specificați la alin.(1). Investigațiile se vor iniția de către autoritatea de investigare, care va da indicații autorităților vamale să supună importurile înregistrării conform art.41 alin.(4) sau să ceară garanții. Investigațiile vor

fi efectuate de către autoritatea de investigare, cu concursul autorităților vamale, și vor fi finalizate în termen de 9 luni. Dacă faptele stabilite justifică extinderea măsurilor, autoritatea de investigare va decide aplicarea lor de la data introducerii înregistrării conform art.41 alin.(4) sau de la data cererii garanțiilor.

(3) Produsele nu vor fi supuse înregistrării conform art.41 alin.(4) sau măsurilor compensatorii dacă sînt însoțite de un certificat vamal, prin care se va atesta că importul acestora nu constituie o eludare a măsurilor. Asemenea certificate pot fi eliberate importatorilor, la cererea lor, prin decizia autorității de investigare. Certificatele sînt valabile pe termenul și în condițiile specificate în ele.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu vor împiedica aplicarea normală a prevederilor în vigoare privind taxele vamale.

Articolul 41. Dispoziții generale privind taxele compensatorii

(1) Taxele compensatorii provizorii sau definitive vor fi introduse prin decizia autorității de investigare, fiind percepute în forma și în quantumurile specificate și conform altor criterii stabilite în decizia de introducere a acestor taxe. Aceste taxe se vor percepe separat de taxele vamale, impozite și alte plăți impuse, de regulă, importurilor. Nici un produs nu va fi supus, în același timp, taxelor antidumping și taxelor compensatorii.

(2) Deciziile privind introducerea taxelor compensatorii provizorii sau definitive și deciziile privind acceptarea angajamentelor ori închiderea investigațiilor sau procedurilor se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Aceste decizii vor conține, respectîndu-se întru totul confidențialitatea informației, numele exportatorilor sau ale țărilor investigate, o descriere a produsului și un rezumat al faptelor și concluziilor relevante pentru determinarea existenței unei subvenții și a unui prejudiciu. În fiecare caz, o copie a deciziei va fi remisă părților interesate cunoscute. Prevederile acestui alineat se vor aplica în mod corespunzător reexaminărilor.

(3) În interesul Republicii Moldova, măsurile introduse conform acestui capitol pot fi suspendate, printr-o decizie a autorității de investigare, pentru o perioadă de 9 luni. Suspendarea poate fi extinsă pînă la un an. Măsurile pot fi suspendate numai dacă condițiile de piață s-au modificat temporar în măsură să excludă prejudiciul în urma suspendării și dacă avizul ramurii industriei naționale a fost luat în considerare. Măsurile pot fi reintroduse în orice moment dacă motivele suspendării nu mai există.

(4) Autoritatea de investigare poate da indicații autorităților vamale privind înregistrarea importurilor pentru a li se putea aplica ulterior măsuri compensatorii de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării în baza unei cereri din partea ramurii industriei naționale, care va conține probe suficiente pentru a justifica o astfel de acțiune. Înregistrarea va fi introdusă prin decizia autorității de investigare,

care va specifica scopul acțiunii și, dacă este nevoie, suma estimată a eventualelor angajamente. Importurile vor fi supuse înregistrării pentru o perioadă de cel mult 9 luni.

Articolul 42. Vizitele de verificare

(1) În cazul în care consideră oportun, autoritatea de investigare va înfăptui vizite pentru a examina înregistrările importatorilor, exportatorilor, comercianților, agenților comerciali, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor comerciale și pentru a verifica informația prezentată privind existența unei subvenții și a unui prejudiciu. În lipsa unui răspuns corect și în termen, vizita de verificare poate să nu fie efectuată.

(2) Autoritatea de investigare va putea să efectueze investigații în terțe țări dacă va obține acordul companiilor în cauză și dacă reprezentanții guvernului țării respective vor fi înștiințați și nu vor obiecta împotriva investigației. După obținerea acordului companiilor în cauză, autoritatea de investigare va comunica autorităților țării exportatoare denumirile și adresele companiilor care vor fi vizitate și termenele convenite ale vizitelor.

(3) Companiile în cauză vor fi înștiințate despre tipul de informație care va fi verificată în timpul vizitei de verificare și despre oricare altă informație suplimentară care trebuie prezentată pe parcursul acestei vizite. Totuși, aceasta nu va împiedica solicitarea, în timpul verificării, a unor detalii suplimentare în legătură cu informația anterior obținută.

Articolul 43. Eșantionarea

(1) În cazurile în care numărul reclamanților, exportatorilor sau importatorilor, al tipurilor de produse sau al tranzacțiilor este mare, investigația poate fi limitată la un număr rezonabil de părți, produse sau tranzacții, utilizându-se eșantioane valabile din punct de vedere statistic (în baza informațiilor parvenite la momentul selectării), ori la cota maximă reprezentativă a volumului de producție, de vânzări sau de exporturi, care pot fi investigate, în mod rezonabil, în perioada de timp disponibilă.

(2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată conform regulilor de eșantionare, ține de competența autorității de investigare, cu toate că se va da prioritate unui eșantion selectat în urma consultărilor și cu acordul părților interesate, cu condiția că acestea s-au manifestat și au furnizat suficiente informații pentru selectarea lui în timp de 3 săptămâni de la data inițierii investigației.

(3) În cazurile în care examinarea a fost limitată conform acestui articol, o marjă de subvenție individuală se va calcula pentru fiecare exportator sau producător care nu a fost selectat inițial dacă acesta a prezentat informațiile necesare în

termenele stabilite de prezenta lege, cu excepția cazurilor în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare, încât examinările individuale ar putea complica nejustificat investigația și ar putea împiedica finalizarea ei în termen.

(4) Dacă s-a decis să se recurgă la eșantionare și se constată o anumită nedorință de a coopera din partea unor sau a tuturor părților selectate, fapt care ar putea afecta semnificativ rezultatul investigației, se va selecta un nou eșantion. Totuși, dacă nedorința de a coopera persistă într-un grad semnificativ sau nu este timp suficient pentru selectarea unui nou eșantion, se vor aplica prevederile corespunzătoare ale art.44.

Articolul 44. Noncooperarea

(1) În cazul când oricare din părțile interesate nu permite accesul la informațiile necesare, nu le prezintă în termenele stabilite de prezenta lege ori împiedică substanțial investigația, constatările provizorii sau finale, afirmative sau negative, se vor face în temeiul faptelor disponibile. Dacă se va constata că oricare din părțile interesate a prezentat informații false sau care induc în eroare, acestea vor fi ignorate și se vor utiliza datele disponibile. Părțile interesate vor fi avertizate asupra consecințelor noncooperării.

(2) Neputința de a comunica răspunsul într-o formă computerizată nu va fi considerată ca noncooperare dacă partea interesată va demonstra că prezentarea răspunsului în forma cerută implică dificultăți sau cheltuieli suplimentare nejustificate.

(3) Informațiile prezentate de către părțile interesate cu anumite deficiențe nu vor fi ignorate dacă eventualele lor imperfecțiuni nu fac dificilă tragerea concluziilor corecte, dacă această informație a fost prezentată în modul convenit și în timp util, dacă este verificabilă și dacă partea în cauză și-a depus în acest sens toată diligența.

(4) Dacă probele sau informațiile nu sînt acceptate, părții care le-a prezentat i se vor comunica de îndată motivele și i se va acorda posibilitatea de a furniza explicații suplimentare în termenele stabilite. Dacă explicațiile sînt considerate nesatisfăcătoare, motivele de respingere a acestor probe sau informații vor fi dezvăluite și vor fi prezentate în concluziile publicate ulterior.

(5) Dacă determinările, inclusiv cele privind valoarea normală, se vor baza pe dispozițiile alin.(1), inclusiv pe informațiile cuprinse în cerere, autoritatea de investigare, ținînd cont de termenele de investigare, va confrunța aceste informații cu cele primite din alte surse independente disponibile, cum ar fi listele de prețuri publicate, statistica oficială a importurilor și încasările vamale, sau cu informațiile obținute în cadrul investigației de la alte părți interesate.

Articolul 45. Confidențialitatea

(1) Pe parcursul investigației și după finalizarea acesteia, autoritatea de investigare va păstra confidențialitatea informațiilor ce i-au fost furnizate de către părțile interesate, conform alin.(2).

(2) Orice informație care este confidențială prin însăși natura ei (de exemplu, dezvăluirea ei ar putea avantaja

într-o măsură importantă un concurent sau ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra persoanei care a furnizat informația ori asupra persoanei de la care aceasta deține informația) sau care a fost furnizată pentru investigare de către părți cu titlu confidențial va fi, pe bază de probe temeinice, tratată în regim confidențial de către autoritatea de investigare.

(3) Autoritatea de investigare va solicita părților interesate care furnizează informații confidențiale prezentarea de sinteze neconfidențiale ale acestora. Aceste sinteze trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a esenței informațiilor furnizate cu titlu confidențial. În situații excepționale, părțile în cauză vor menționa că astfel de informații nu pot fi sintetizate și vor indica motivele.

(4) Dacă autoritatea de investigare consideră că cererea de tratament confidențial nu este justificată și dacă furnizorul informațiilor nu dorește să le dezvăluie, autoritatea de investigare poate ignora astfel de informații.

(5) Prevederile prezentului articol nu vor împiedica dezvăluirea de către autoritățile Republicii Moldova a informațiilor cu caracter general și, în special, a motivelor de adoptare a deciziilor conform prezentei legi sau dezvăluirea probelor pe care se bazează autoritățile Republicii Moldova, în măsura în care este necesară expunerea acestor motive în procedurile de judecată. Asemenea dezvăluiri vor lua în considerare interesul legitim al părților implicate în păstrarea secretelor lor de afaceri.

(6) Autoritatea de investigare nu va dezvălui fără o permisiune specială a furnizorului informațiile, primite în condițiile prezentei legi, pentru care s-a solicitat de către furnizor un regim confidențial.

(7) Informațiile primite în condițiile prezentei legi vor fi utilizate numai în scopul în care au fost solicitate.

Articolul 46. Dezvăluirea

(1) Reclamanții, importatorii, exportatorii, asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot solicita dezvăluirea detaliilor privind faptele principale și concluziile în baza cărora au fost introduse măsurile provizorii. Cererile pentru aceste dezvăluiri vor fi depuse în scris, imediat după introducerea măsurilor provizorii, iar dezvăluirea va fi efectuată în scris, cât mai curînd posibil după solicitare.

(2) Părțile menționate la alin.(1) pot solicita o dezvăluire finală a faptelor principale și a concluziilor, în baza cărora se vor propune măsuri definitive ori închiderea investigației sau a procedurilor, fără introducerea măsurilor.

(3) Cererile pentru dezvăluirea finală specificată la alin.(2) se prezintă în scris autorității de investigare în termen de o lună de la data publicării avizului privind introducerea taxei provizorii. Dacă taxa provizorie nu se aplică, părțile vor putea solicita o dezvăluire finală în termenele stabilite de autoritatea de investigare.

(4) Dezvăluirea finală va fi prezentată în scris. Ea se efectuează, luându-se în considerare protecția informațiilor confidențiale, în termen de o lună până la luarea deciziei definitive sau până la prezentarea de către autoritatea de investigare a oricăror propuneri privind acțiunile finale conform art.35. Dacă autoritatea de investigare nu are posibilitatea să dezvăluie anumite fapte sau concluzii la acel moment, această dezvăluire trebuie făcută mai târziu, cât mai curînd posibil. Dezvăluirea nu va afecta nici o decizie ulterioară a autorității de investigare, însă dacă această decizie se întemeiază pe oricare alte fapte și concluzii, ele vor fi dezvăluite cât mai curînd posibil.

(5) Prezentările făcute după dezvăluirea finală vor fi luate în considerare numai dacă vor fi primite în termenele stabilite de autoritatea de investigare pentru fiecare caz în parte, dar nu mai mic de 10 zile, ținîndu-se cont de urgența cazului.

Articolul 47. Interesul național

(1) Faptul că interesul național reclamă o intervenție se va constata, conform acestui articol, în urma analizei tuturor intereselor în ansamblu, inclusiv a intereselor ramurii industriei naționale, ale utilizatorilor și consumatorilor, cu condiția că toate părțile au avut posibilitatea să-și expună punctele de vedere în conformitate cu alin.(2). La o astfel de examinare, o atenție deosebită se acordă necesității de eliminare a efectelor de distorsionare a comerțului, cauzate de subvenția producătoare de prejudicii, și necesității de restabilire a unei concurențe eficiente. Măsurile stabilite în baza constatării existenței subvenției și a prejudiciului pot să nu fie aplicate dacă autoritatea de investigare va ajunge, în baza informației prezentate, la concluzia univocă că aplicarea lor nu corespunde interesului național.

(2) Pentru a asigura probe fundamentate în baza cărora autoritatea de investigare va putea lua în considerare toate punctele de vedere și informațiile la luarea deciziei privind faptul că introducerea măsurilor corespunde sau nu interesului național, reclamantii, importatorii și asociațiile lor reprezentative, organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor se vor manifesta și vor prezenta informații autorității de investigare în termenele stabilite în avizul de inițiere a investigației privind subvențiile.

(3) Părțile care au acționat conform alin.(2) pot solicita o audiere. Cererile vor fi satisfăcute dacă ele vor fi depuse în termenele stabilite la alin.(2) și se vor referi la motivele de interes național pentru care părțile trebuie audiate.

(4) Părțile care au acționat conform alin.(2) pot să-și prezinte comentariile privind aplicarea oricăror taxe provizorii introduse. Astfel de comentarii trebuie să fie primite în termen de o lună de la data aplicării măsurilor respective pentru a fi luate în considerare, urmînd ca aceste comentarii sau rezumatul lor să fie prezentate și altor părți, cărora li se va acorda posibilitatea să răspundă la ele.

(5) Părțile care au acționat conform alin.(2) pot solicita să li se pună la dispoziție faptele și probele în baza cărora urmează să fie luate deciziile finale. Astfel de informații vor fi dezvăluite într-o măsură maximal posibilă, fără a se prejudicia nici o decizie ulterioară a autorității de investigare.

(6) Informațiile vor fi luate în considerare doar cu condiția că există probe reale ce confirmă valabilitatea lor.

Capitolul IV. MĂSURI DE SALVGARDARE

Articolul 48. Principii generale

Măsurile de salvagardare (de limitare a importurilor unui produs sau a unui grup restrîns de produse) se instituie numai după ce autoritatea de investigare a constatat pătrunderea acestor produse în Republica Moldova în cantități excesiv de mari, raportate, absolut sau relativ, la producția și consumul național și/sau în condiții care cauzează un prejudiciu grav ramurii industriei naționale sau creează pericol de astfel de prejudiciu.

Articolul 49. Procedura de investigare

(1) Investigația va determina dacă importurile produsului respectiv cauzează un prejudiciu grav ramurii industriei naționale sau creează pericol de astfel de prejudiciu.

(2) În sensul prezentului capitol:

a) prin prejudiciu grav se înțelege o degradare semnificativă a ramurii industriei naționale;

b) prin pericol de prejudiciu grav se înțelege stabilirea certă a iminenței unui prejudiciu grav;

c) prin producători autohtoni se înțeleg producătorii de produse similare sau direct concurente din Republica Moldova luați în ansamblu sau aceia dintre ei ale căror

producții cumulate de produse similare sau direct concurente constituie o parte majoră a producției naționale totale a acestor produse.

Articolul 50. Inițierea investigației

(1) Dacă autoritatea de investigare este în posesia unor probe suficiente pentru a justifica inițierea investigației, aceasta:

a) inițiază investigația publicînd avizul respectiv în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Avizul va conține un rezumat al informației primite și va prevedea că toate informațiile utile trebuie comunicate autorității de investigare, va stabili termenele în care părțile interesate își pot face cunoscute, în scris, punctele lor de vedere sau pot cere să fie audiate conform alin.(3);

b) începe investigația propriu-zisă.

(2) Autoritatea de investigare va solicita informațiile necesare, după opinia ei, și, dacă va considera oportun, le va verifica la importatori, comercianți, agenți comerciali, producători, asociații și organizații comerciale.

Părțile interesate, ce și-au prezentat punctul de vedere conform prevederilor alin.(1) lit.a), și reprezentanții țării exportatoare vor putea, în baza unei cereri, lua cunoștință de toate informațiile prezentate autorității de investigare în legătură cu investigația, cu excepția documentelor interne perfectate de către autoritățile Republicii Moldova, cu condiția că informațiile sînt relevante pentru completarea dosarelor lor și, nefiind confidențiale în sensul art.53, se utilizează în cadrul investigației. Părțile interesate pot să-și expună punctele de vedere asupra acestor informații și comentariile lor vor putea fi luate în considerare dacă vor fi suficient argumentate.

(3) Autoritatea de investigare poate audia părțile interesate, în cazul în care ele au solicitat aceasta, în termenul fixat în avizul publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, demonstrînd că sînt realmente părți interesate care vor fi afectate de rezultatele procedurii de investigare și că există motive deosebite pentru a fi audiate.

(4) Dacă informațiile nu sînt prezentate în termenele stabilite de prezenta lege sau investigația este împiedicată substanțial, constatările pot fi făcute în temeiul faptelor disponibile. Dacă autoritatea de investigare va constata că oricare din părțile interesate a furnizat informații false sau care induc în eroare, acestea vor fi ignorate și se vor utiliza faptele disponibile.

Articolul 51. Rezultatele investigării

(1) În cazul în care, după 9 luni de investigații, autoritatea de investigare ajunge la concluzia că nu sînt necesare măsuri de salvagardare și de supraveghere, investigația va fi închisă în termen de o lună. Decizia privind închiderea investigației, cuprinzînd principalele concluzii ale investigației și rezumatul motivelor în baza cărora a fost luată decizia, este publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Dacă autoritatea de investigare va considera că măsurile de salvagardare și de supraveghere sînt necesare, ea va adopta decizia corespunzătoare, în conformitate cu art.55, 56 și 57, dar nu mai tîrziu de 9 luni de la inițierea investigației. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit cu cel mult 2 luni, iar autoritatea de investigare va publica în Monitorul Oficial al Republicii Moldova un aviz privind prelungirea acestui termen, cu un rezumat al motivelor în baza cărora a fost luată decizia.

Articolul 52. Măsuri de salvagardare provizorii

(1) Prevederile art.49-54 nu vor împiedica aplicarea, în orice moment, a măsurilor de supraveghere în conformitate cu art.55 și 56 sau a măsurilor de salvagardare în conformitate cu art.57.

(2) Măsurile de salvagardare provizorii vor fi aplicate:

a) în circumstanțe critice, cînd întîrzierea poate cauza un prejudiciu greu de reparat, reclamînd astfel o acțiune imediată; și

b) atunci cînd constatările preliminare demonstrează pregnant că importurile majorate au cauzat un prejudiciu grav sau creează pericol de astfel de prejudiciu.

(3) Durata măsurilor de salvagardare provizorii nu va depăși 200 de zile.

(4) Măsurile de salvagardare provizorii pot lua forma de majorări ale nivelului existent al taxelor vamale (cînd acesta este zero sau mai înalt) dacă o asemenea măsură va putea preveni sau înlătura un prejudiciu grav.

(5) În cazul în care se constată că importurile nu cauzează un prejudiciu grav sau nu creează pericol de astfel de prejudicii, măsurile de salvagardare provizorii se vor anula, iar taxele vamale percepute prin aplicarea măsurilor de salvagardare provizorii se vor rambursa în cel mai scurt timp posibil.

Articolul 53. Confidențialitatea

(1) Informațiile primite în condițiile prezentei legi vor fi utilizate numai în scopul în care au fost solicitate.

(2) Autoritatea de investigare nu va dezvălui, fără permisiunea specială a furnizorului, informații confidențiale prin însăși natura lor, primite în condițiile prezentei legi, sau informații furnizate cu titlu confidențial.

(3) Fiecare cerere de tratament confidențial trebuie să conțină motivele în baza cărora informațiile sînt confidențiale. Dacă se va stabili că cererea de tratament confidențial nu este justificată și dacă furnizorul informațiilor nu dorește să le dezvăluie, asemenea informații pot fi ignorate.

(4) Informația se va considera, în toate cazurile, confidențială dacă dezvăluirea ei va avea un efect negativ semnificativ asupra părții care a prezentat-o sau asupra sursei acestei informații.

(5) Prevederile prezentului articol nu vor împiedica dezvăluirea de către autoritățile Republicii Moldova a informațiilor cu caracter general și, în special, a motivelor de adoptare a deciziilor conform prezentei legi. Autoritățile vor lua, totuși, în considerare interesul legitim al persoanelor juridice și fizice implicate în ceea ce privește păstrarea secretelor lor de afaceri.

Articolul 54. Prejudiciul grav

(1) Studiarea evoluției importurilor, a condițiilor în care acestea au loc și a prejudiciului grav cauzat ramurii industriei naționale de aceste importuri sau a pericolului de astfel de prejudicii se va baza, în particular, pe următorii factori:

a) volumul importurilor, în special în cazul unei majorări semnificative în expresie absolută sau relativă în raport cu producția sau consumul din Republica Moldova;

b) prețul importurilor, în special în cazurile cînd s-a produs o scădere semnificativă a prețurilor în raport cu prețurile unor produse similare din Republica Moldova;

c) impactul ulterior asupra producătorilor autohtoni, condiționat de tendințele dezvoltării anumitor factori economici, cum ar fi volumul producției, utilizarea capacităților de producție, stocurile, vânzările, cota pe piață, nivelul prețurilor, profiturile, rentabilitatea investițiilor, fluxurile de numerar și gradul de utilizare a forței de muncă;

d) alți factori (cu excepția evoluției importurilor) ce cauzează un prejudiciu grav producătorilor autohtoni în cauză sau creează pericol de astfel de prejudiciu.

(2) Dacă se profilează un pericol de prejudiciu grav, autoritatea de investigare va studia și posibilitatea soldării situației cu prejudiciu real. În acest sens, se vor lua în

considerare următorii factori:

a) rata majorării exporturilor către Republica Moldova;

b) capacitatea de export a țării de origine sau exportatoare la momentul dat sau în viitorul apropiat și probabilitatea utilizării acestei capacități pentru exporturile către Republica Moldova.

Articolul 55. Măsurile de supraveghere

(1) Dacă evoluția importurilor unui produs amenință să prejudicieze producătorii autohtoni și dacă interesele naționale o reclamă, importul produsului respectiv poate constitui obiectul:

a) supravegherii retrospective, efectuate în conformitate cu decizia autorității de investigare;

b) supravegherii preliminare, efectuate conform art.56.

(2) Măsurile de supraveghere se aplică pe o perioadă limitată de timp. Dacă în decizia autorității de investigare nu se stipulează altfel, acțiunea acestor măsuri va expira la sfârșitul perioadei a doua de 6 luni, care urmează perioadei de 6 luni în care aceste măsuri au fost aplicate.

Articolul 56. Supravegherea preliminară

(1) Produsele ce constituie obiectul supravegherii preliminare pot fi introduse în circulație liberă pe teritoriul Republicii Moldova numai la emiterea unui document de supraveghere. Documentul respectiv trebuie să fie emis gratuit de autoritatea de investigare pentru orice volum cerut și în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii cererii importatorului. Cererea importatorului de eliberare a documentului de supraveghere trebuie să conțină: numele (sau denumirea) și adresa solicitantului (inclusiv telefoanele de contact), numărul de înregistrare pentru T.V.A., o descriere a mărfii, cu indicarea mărcii de comerț, codului, locului de origine și de expediere, cantității în kilograme sau în alte unități de măsură, valorii mărfii, prețului CIF (valoarea, asigurarea, navlul) la frontiera Republicii Moldova, și o declarație cu data și semnătura solicitantului, cu următorul cuprins:

"Subsemnatul _____, confirm că informația cuprinsă în cerere este corectă și autentică și că sînt înregistrat pe teritoriul Republicii Moldova."

În unele cazuri pot fi solicitate și informații suplimentare.

(2) Dacă s-a determinat că prețul pe unitate de produs la care s-a efectuat tranzacția nu depășește 5 la sută din prețul indicat în documentele de import sau dacă valoarea totală sau cantitatea totală a produselor destinate importului nu depășește 5 la sută din valoarea sau cantitatea indicată în documentele de import, introducerea în circulație liberă a produsului respectiv nu va fi limitată. Luând în considerare natura produselor și alte caracteristici speciale ale tranzacțiilor în cauză, autoritatea de investigare poate stabili un procentaj diferit, dar care totuși nu va depăși, de regulă, plafonul de 10 la sută.

(3) Documentele de import pot fi utilizate doar pentru perioada în care aranjamentele de liberalizare a importurilor sînt în vigoare referitor la tranzacția în cauză. Aceste documente nu pot fi utilizate categoric după expirarea termenului stabilit din același moment și în condițiile aceleiași proceduri de introducere a supravegherii.

(4) În cazul în care decizia adoptată conform art.55 o cere, originea produsului supravegheat trebuie să fie confirmată printr-un certificat de origine.

Articolul 57. Măsurile de salvagardare

(1) Dacă un produs este importat în Republica Moldova în cantități atît de mari și/sau în astfel de condiții încît cauzează un prejudiciu grav ramurii industriei naționale sau creează pericol de astfel de prejudiciu, autoritatea de investigare, în scopul protecției interesului național, este în drept:

a) să reducă perioada de valabilitate a documentelor de import, prevăzute la art.56, care vor fi confirmate după intrarea în vigoare a unei astfel de măsuri de salvagardare;

b) să modifice regulile de import pentru produsele respective, condiționînd introducerea acestor produse în circulație liberă cu acordarea unei autorizații de import, eliberate în condițiile stabilite de autoritatea de investigare.

Măsurile prevăzute la lit.a) și b) vor intra în vigoare de îndată.

(2) Măsurile stipulate la alin.(1) vor fi aplicate doar dacă ambele condiții prevăzute în partea introductivă a acestui alineat sînt îndeplinite.

(3) Dacă se vor stabili cote la import, se vor lua în considerare următorii factori:

a) intenția de a menține pe o perioadă maximal posibilă fluxurile comerciale tradiționale;

b) volumul produselor exportate conform contractelor semnate pînă la intrarea în vigoare a măsurilor de salvagardare, cu condiția că aceste contracte au fost aduse la

cunoștință autorității de investigare;

c) necesitatea de a evita periclitarea obiectivului urmărit prin introducerea cotelor.

(4) Cota de import nu va fi stabilită sub nivelul mediu al importurilor din ultimii trei ani reprezentativi pentru care există date statistice, cu excepția cazului când stabilirea unui alt nivel este necesară pentru prevenirea sau înlăturarea prejudiciului grav.

(5) În cazul în care cota de import este divizată între țările furnizoare, repartizarea ei va fi convenită cu țările ce au un interes substanțial în livrarea produsului respectiv în Republica Moldova. Din aceste considerente cota va fi repartizată țărilor furnizoare conform ponderii fiecăreia în importul produsului în cauză în Republica Moldova pe o perioadă reprezentativă de timp, luându-se în considerare factorii specifici ce afectează sau pot afecta comercializarea produsului respectiv.

(6) După intrarea în vigoare a măsurilor de salvagardare prevăzute în prezentul articol, ele se aplică oricărui produs introdus în circulație liberă.

(7) Măsurile de salvagardare nu vor împiedica, totuși, introducerea în circulație liberă a produselor transportate către Republica Moldova dacă destinația acestor produse nu este schimbată și dacă ele sînt într-adevăr însoțite de documentele de import prevăzute la art.55 și 56.

Articolul 58. Măsurile de salvagardare privind produsele originare din țările în curs de dezvoltare

Măsurile de salvagardare nu vor fi aplicate unui produs originar dintr-o țară în curs de dezvoltare membră a O.M.C. atîta timp, cît ponderea țării respective în importurile acestui produs în Republica Moldova nu depășește 3 la sută, cu condiția că ponderea cumulativă a țărilor în curs de dezvoltare membre ale O.M.C. nu depășește 9 la sută din importurile totale ale produsului în cauză în Republica Moldova.

Articolul 59. Durata măsurilor de salvagardare și reexaminarea lor

(1) Durata măsurilor de salvagardare va fi limitată la perioada de timp necesară pentru prevenirea sau înlăturarea prejudiciului grav și pentru facilitarea adaptării economice a producătorilor autohtoni. Această perioadă nu va depăși 4 ani, cu excepția cazului în care ea este prelungită conform alin.(2).

(2) Perioada inițială poate fi prelungită dacă se constată că:

a) măsura de salvagardare continuă să fie necesară pentru a preveni sau a înlătura un prejudiciu grav; și

b) există probe ce demonstrează că producătorii autohtoni sînt în faza de adaptare economică.

(3) Perioada totală de aplicare a unei măsuri de salvagardare, incluzînd perioada de aplicare a oricăror măsuri provizorii, perioada inițială de aplicare și orice prelungire a acesteia, nu va depăși 8 ani.

(4) În cazul în care perioada prevăzută pentru o măsură de salvagardare este mai mare de un an, aceasta din urmă va fi liberalizată progresiv la intervale regulate, în timpul perioadei de aplicare, inclusiv perioada de prelungire.

(5) O măsură de salvagardare poate fi aplicată repetat importurilor unui produs ce a constituit obiectul unei asemenea măsuri în decursul unei perioade egale cu cea în care această măsură fusese aplicată anterior, cu condiția că perioada neaplicării este de cel puțin 2 ani.

(6) Prin derogare de la prevederea alin.(5), o măsură de salvagardare cu o durată de 180 de zile sau mai puțin poate fi aplicată repetat importurilor unui produs dacă:

a) a trecut cel puțin un an de la data introducerii unei măsuri de salvagardare față de importul produsului respectiv; și

b) o asemenea măsură de salvagardare a fost aplicată produsului respectiv de cel mult două ori în decursul perioadei de 5 ani nemijlocit premergătoare introducerii măsurii.

Capitolul V. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 60. Autoritatea de investigare

(1) Competențele și organigrama autorității de investigare se stabilesc prin hotărîre de Guvern. Jumătate din numărul membrilor autorității de investigare va fi selectată dintre specialiștii Ministerului Economiei și Reformelor, iar cealaltă jumătate va fi formată din reprezentanții altor autorități ale administrației publice centrale.

(2) Ministerul Economiei și Reformelor, în termen de 6 luni, va elabora și va prezenta, spre aprobare, Guvernului regulamentul autorității de investigare și va aproba actele normative privind implementarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 61. Actualizarea legislației în vigoare

Guvernul, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

Articolul 62. Intrarea în vigoare a prezentei legi

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării, dar nu mai înainte de data ratificării instrumentelor de aderare a Republicii Moldova la Organizația Mondială a Comerțului.

LISTA EXEMPLIFICATIVĂ DE SUBVENȚII LA EXPORT

1. Acordarea de către guvern a subvențiilor directe unei întreprinderi sau unei ramuri ale industriei naționale, în funcție de rezultatele exportului.
2. Programe ce admit reținerea valutei sau orice practici similare care au drept urmare acordarea unei prime la export.
3. Tarifele la transportul intern și tarifele de navlu, stabilite sau percepute de către guvern pentru expedierile la export în condiții mai favorabile decât pentru expedierile în trafic intern.
4. Livrările de produse sau servicii, importate sau autohtone, destinate fabricării de produse pentru export, efectuate de către guvern sau de către instituțiile acestuia, în condiții mai favorabile decât livrările de produse sau servicii, similare sau direct concurente, destinate fabricării de produse pentru consum intern, dacă, în cazul produselor, aceste condiții sînt mai favorabile decât cele de care exportatorii ar putea beneficia pe piața mondială.
5. Exonerarea de plată totală sau parțială, reducerea sau amînarea impozitelor directe sau a primelor de asigurări sociale, achitate sau datorate de către întreprinderile industriale sau comerciale, care le-au fost acordate, într-un mod specific, în legătură cu exporturile practicate de ele.
6. Deducerile speciale, direct legate de exporturi sau de rezultatele obținute la export, care, în calcularea bazei de impunere directă, depășesc cuantumul deducerilor acordate pentru producția destinată consumului intern.
7. Exonerarea de plată sau reducerea impozitelor indirecte la fabricarea sau distribuția produselor pentru export în măsură mai mare decât exonerarea sau reducerea impozitelor percepute la fabricarea și distribuția produselor similare destinate consumului intern.
8. Exonerarea de plată, reducerea sau amînarea impozitelor indirecte cumulative, percepute în etapele anterioare, asupra produselor sau serviciilor folosite pentru fabricarea produselor pentru export, în măsură mai mare decât exonerarea, reducerea sau amînarea impozitelor indirecte cumulative similare, percepute în etapele anterioare, asupra produselor sau serviciilor folosite pentru fabricarea produselor similare destinate consumului intern; cu condiția că exonerarea de plată, reducerea sau amînarea impozitelor indirecte cumulative, percepute în etapele anterioare, va putea fi aplicată produselor pentru export, chiar dacă exonerarea de plată, reducerea

sau amânarea impozitelor indirecte nu este aplicabilă produselor similare destinate consumului intern, în cazul cînd impozitele indirecte cumulative, percepute în etapele anterioare, se aplică materiei prime și materialelor folosite la fabricarea produselor pentru export.

9. Reducerea sau rambursarea taxelor de import, altele decît cele percepute pentru materiile prime și materialele de import folosite la fabricarea produselor pentru export; cu condiția că, în cazuri aparte, întreprinderea va putea folosi, în calitate de înlocuitori, materie primă și materiale autohtone în aceeași cantitate și cu aceleași caracteristici de calitate ca și materia primă și materialele importate, pentru a beneficia de aceste dispoziții dacă importul și operațiunile de export corespunzătoare se vor efectua într-un interval de timp care nu va depăși 2 ani.

10. Promovarea de către guvern (sau de către anumite instituții controlate de acesta) a unor programe de garantare sau de asigurare a creditelor la export, a unor programe de asigurare sau de garantare contra creșterii costului produselor exportate, precum și a unor programe contra riscurilor de schimb valutar, folosindu-se cote de prime care sînt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile și pierderile pe termen lung aferente gestionării acestor programe.

11. Acordarea de către guvern (sau de către anumite instituții controlate și/sau conduse de acesta) a creditelor pentru export, cu rata inferioară celei pe care o va plăti efectiv pentru mijloacele folosite (sau pe care ar trebui să o plătească dacă ar apela pe piața internațională a capitalurilor la împrumuturi rambursabile în aceleași condiții de creditare și în aceeași monedă ca și creditele pentru export) sau achitarea, totală sau parțială, a cheltuielilor suportate de exportator sau de instituțiile financiare la dobîndirea creditelor, în măsura în care aceste acțiuni servesc la asigurarea unui avantaj important în acordarea creditelor pentru export.

12. Orice alte cheltuieli din contul bugetului de stat care constituie o subvenție pentru export în sensul articolului XVI al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț, 1994.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021